

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

C 35

Leidimas
lietuvių kalba

Informacija ir pranešimai

55 tomas
2012 m. vasario 9 d.

<u>Pranešimo Nr.</u>	Turinys	Puslapis
I Rezoliucijos, rekomendacijos ir nuomonės		
NUOMONĖS		
Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas		
2012/C 35/01	Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno nuomonė dėl bendros žemės ūkio politikos po 2013 m. teisės aktų pasiūlymų	1
2012/C 35/02	Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno nuomonė dėl nusikaltimų aukų teisės aktų rinkinio, įskaitant direktyvos, kuria nustatomi būtiniausi nusikaltimų aukų teisių, paramos joms ir jų apsaugos reikalavimai, pasiūlymą ir reglamento dėl apsaugos priemonių tarpusavio pripažinimo civilinėse bylose pasiūlymą	10
2012/C 35/03	Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno nuomonė dėl Tarybos sprendimo dėl Jungtinių Amerikos Valstijų ir Europos Sąjungos susitarimo dėl keleivio duomenų įrašų naudojimo ir perdavimo Jungtinių Valstijų vidaus saugumo departamentui sudarymo pasiūlymo	16
IV Pranešimai		
EUROPOS SĄJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRANEŠIMAI		
Europos Komisija		
2012/C 35/04	Euro kursas	23

LT

Kaina:
3 EUR

(Tęsinys antrajame viršelyje)

2012/C 35/05	Europos bendrijų migruojančiųjų darbuotojų socialinės apsaugos administracinė komisija – Valiutų keitimo kursai, vadovaujantis Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 574/72.....	24
--------------	---	----

PRANEŠIMAI, SUSIJĘ SU EUROPOS EKONOMINE ERDVE

ELPA Priežiūros tarnyba

2012/C 35/06	EEE susitarimo 53 straipsnio taikymo jūrų transporto paslaugoms gairės	26
--------------	--	----

V Nuomonės

ADMINISTRACINĖS PROCEDŪROS

Europos Komisija

2012/C 35/07	Kvietimas teikti paraiškas – EACEA/5/12 – MEDIA 2007 – Kūrimas, platinimas, reklamavimas ir mokymas – Mokymas	40
2012/C 35/08	Ištrauka iš teismo nutarties dėl akcinės bendrovės banko SNORAS vadovaujantis Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/24/EB dėl kredito įstaigų reorganizavimo ir likvidavimo (toliau – direktyva)	42

Klaidų ištaisymas

2012/C 35/09	2011 m. metinio kvietimo teikti 2007–2013 m. subsidijų transeuropiniams transporto tinklams (TEN-T) 2011 m. darbo programos paraiškas klaidų ištaisymas (Komisijos sprendimas C(2011) 1772 su pakeitimais, padarytais Komisijos sprendimu C(2011) 9531) (OL C 7, 2012 1 10)	43
--------------	---	----

I

(Rezoliucijos, rekomendacijos ir nuomonės)

NUOMONĖS

EUROPOS DUOMENŲ APSAUGOS PRIEŽIŪROS PAREIGŪNAS

Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno nuomonė dėl bendros žemės ūkio politikos po 2013 m. teisės aktų pasiūlymų

(2012/C 35/01)

EUROPOS DUOMENŲ APSAUGOS PRIEŽIŪROS PAREIGŪNAS,

atsižvelgdamas į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 16 straipsnį,

atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją, ypač į jos 7 ir 8 straipsnius,

atsižvelgdamas į 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽¹⁾,

atsižvelgdamas į 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių asmenų duomenų judėjimo ⁽²⁾,

atsižvelgdamas į prašymą pateikti nuomonę pagal Reglamento (EB) Nr. 45/2001 28 straipsnio 2 dalį,

PRIĖMĖ ŠIĄ NUOMONĘ:

1. ĮVADAS

1.1. Konsultacijos su EDAPP

1. 2011 m. spalio 12 d. Komisija priėmė šiuos pasiūlymus (toliau – pasiūlymai) dėl bendros žemės ūkio politikos (toliau – BŽŪP) po 2013 m., kurie tą pačią dieną buvo nusiųsti EDAPP konsultacijai:

- Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo nustatomos pagal bendros žemės ūkio politikos paramos schemas ūkininkams skiriamų tiesioginių išmokų taisyklės (toliau – tiesioginių išmokų reglamentas), pasiūlymas ⁽³⁾,
- Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas (toliau – vienas BRO reglamentas), pasiūlymas ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ OL L 281, 1995 11 23, p. 31.

⁽²⁾ OL L 8, 2001 1 12, p. 1.

⁽³⁾ COM(2011) 625 galutinis.

⁽⁴⁾ COM(2011) 626 galutinis.

- Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl paramos kaimo plėtrai (EŽŪFKP) lėšomis (toliau – kaimo plėtros reglamentas) pasiūlymas ⁽⁵⁾,
 - Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl bendros žemės ūkio politikos finansavimo, valdymo ir stebėjimo (toliau – horizontalusis reglamentas) pasiūlymas ⁽⁶⁾,
 - Tarybos reglamento, kuriuo nustatomos su bendru žemės ūkio produktų rinkų organizavimu susijusios tam tikros pagalbos ir grąžinamųjų išmokų nustatymo priemonės, pasiūlymas ⁽⁷⁾,
 - Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamos Tarybos reglamento (EB) Nr. 73/2009 nuostatos dėl tiesioginių išmokų ūkininkams 2013 m., pasiūlymas ⁽⁸⁾,
 - Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamos Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 nuostatos, susijusios su bendrosios išmokos schema ir parama vynuodžių augintojams, pasiūlymas ⁽⁹⁾.
2. EDAPP palankiai vertina tai, kad Komisija su juo oficialiai konsultuojasi ir kad nuoroda į šią nuomonę pateikiama siūlomų tiesioginių išmokų reglamento, vieno BRO reglamento, kaimo plėtros reglamento ir horizontaliojo reglamento preambulėse.

1.2. Pasiūlymų tikslai ir asmens duomenų tvarkymas

3. Pasiūlymais siekiama sukurti pagrindą: 1) perspektyviai maisto produktų gamybai, 2) tausiam gamtos išteklių ir klimato politikos valdymui; ir 3) darniam teritoriniam vystymuisi. Šiuo tikslu juose nustatytos kelios paramos ūkininkams schemos, taip pat kitos priemonės žemės ūkio ir kaimo plėtrai skatinti.
4. Įgyvendinant šias programas asmens duomenys – daugiausia susiję ne tik su paramos gavėjais, bet ir su trečiosiomis šalimis – yra tvarkomi įvairiuose etapuose (nagrinėjant pagalbos paraiškas, užtikrinant mokėjimų skaidrumą, kontroliuojant sukčiavimą ir kovojant su juo ir t. t.). Nors didžiąją tvarkymo veiklos dalį atlieka valstybės narės ir jos yra atsakingos už tai, Komisija gali susipažinti su dauguma šių duomenų. Paramos gavėjai ir kai kuriais atvejais trečiosios šalys – pavyzdžiui, atliekant patikras dėl sukčiavimo, – turi paskirtoms kompetentingoms institucijoms pateikti informaciją.

1.3. EDAPP nuomonės tikslas

5. Į duomenų apsaugos svarbą BŽŪP srityje dėmesį atkreipė Teisingumo Teismas sprendime *Schecke*, kuriuo buvo panaikinti ES teisės aktai dėl žemės ūkio fondų paramos gavėjų vardų skelbimo ⁽¹⁰⁾. EDAPP supranta, kad šiuo atveju duomenų apsaugos aspektai nėra svarbiausias pasiūlymuose aptariamas klausimas. Tačiau, kadangi pasiūlymai yra susiję su asmens duomenų tvarkymu, atitinkamas pastabas reikia pateikti.
6. Šios nuomonės tikslas – ne išnagrinėti visus pasiūlymus, bet pateikti pastabas ir rekomendacijas kuriant asmens duomenų tvarkymo būdus, kurie reikalingi BŽŪP administruoti taip, kad būtų gerbiamos pagrindinės teisės į privatumą ir duomenų apsaugą ir kartu būtų padedama užtikrinti veiksmingą pagalbos administravimą, sukčiavimo prevenciją ir tyrimą, skaidrų ir atskaitingą lėšų naudojimą.

⁽⁵⁾ COM(2011) 627 galutinis.

⁽⁶⁾ COM(2011) 628 galutinis.

⁽⁷⁾ COM(2011) 629 galutinis.

⁽⁸⁾ COM(2011) 630 galutinis.

⁽⁹⁾ COM(2011) 631 galutinis.

⁽¹⁰⁾ Teisingumo Teismo 2010 m. lapkričio 9 d. sprendimas *Volker und Markus Schecke*, C-92/09 ir C-93/09.

7. Todėl šią nuomonę sudaro dvi dalys: pirmojoje, bendresnio pobūdžio, dalyje analizuojami dauguma pasiūlymų ir pateikiamos su jais susijusios rekomendacijos. Iš esmės tai yra pastabos dėl Komisijos deleguotų ir įgyvendinimo įgaliojimų. Toliau antroje dalyje aptariamos konkrečios keliuose pasiūlymuose ⁽¹¹⁾ esančios nuostatos ir pateikiamos rekomendacijos dėl juose nustatytų klausimų sprendimo.

2. PASIŪLYMŲ ANALIZĖ

2.1. Bendros pastabos

8. Kaip minėta, didelę tvarkymo operacijų dalį atlieka valstybės narės. Tačiau daugeliu atvejų Komisija gali susipažinti su asmens duomenimis. Todėl EDAPP palankiai vertina tai, kad susijusių pasiūlymų preambulėse pateikiamos nuorodos į taikytiną Direktyvą 95/46/EB ir Reglamentą (EB) Nr. 45/2001 ⁽¹²⁾.
9. Apskritai pažymėtina, kad daug svarbių su duomenų apsauga susijusių klausimų nėra įtraukta į šiuos pasiūlymus, nes jie bus reglamentuojami įgyvendinimo arba deleguotuose aktuose. Tai pasakytina, pavyzdžiui, apie priemones dėl pagalbos stebėsenos, IT sistemų sukūrimo, informacijos perdavimų trečiosioms šalims ir patikrų vietoje, – visos šios priemonės bus priimtose ateityje ⁽¹³⁾.
10. SESV 290 straipsnyje nustatytos deleguotų Komisijos įgaliojimų įgyvendinimo sąlygos. Jai gali būti suteikti įgaliojimai „papildyti ar iš dalies keisti neesmines įstatymo galią turinčio teisės akto nuostatas“. Be to, „įgaliojimų delegavimo tikslai, turinys, taikymo sritis ir trukmė“ aiškiai apibrėžiami. Dėl įgyvendinimo įgaliojimų SESV 291 straipsnyje nustatyta, kad jie Komisijai gali būti suteikiami, kai „teisiškai privalomi Sąjungos aktai turi būti įgyvendinti vienodomis sąlygomis“. Valstybės narės užtikrina tinkamą priežiūrą.
11. EDAPP mano, kad pasiūlymuose numatyti pagrindiniai tvarkymo aspektai ir būtinos duomenų apsaugos priemonės negali būti laikomi „neesminiais elementais“. Todėl siekiant padidinti teisinį tikrumą pagrindiniuose teisės aktų tekstuose jau turėtų būti reglamentuojami bent šie elementai ⁽¹⁴⁾:
- turėtų būti aiškiai nurodytas konkretus kiekvienos tvarkymo operacijos tikslas. Tai ypač svarbu tuo atveju, kai asmens duomenys skelbiami viešai ir perduodami trečiosioms šalims,
 - turėtų būti numatytos ir konkrečiai nurodytos tvarkomų duomenų kategorijos, nes daugeliu atvejų dabar tvarkymo apimtis nėra aiški ⁽¹⁵⁾,
 - turėtų būti paaiškinta teisė susipažinti su duomenimis, visų pirma tokia Komisijos teisė. Šiuo atveju turėtų būti konkrečiai nurodyta, kad Komisija gali tvarkyti asmens duomenis tik esant reikalui, pavyzdžiui, kontrolės tikslais,
 - turėtų būti nustatyti ilgiausi saugojimo terminai, nes kai kuriais atvejais pasiūlymuose minimi tik trumpiausi saugojimo terminai ⁽¹⁶⁾,

⁽¹¹⁾ Dauguma šių nuostatų jau numatytos dabartinėje teisės aktų sistemoje.

⁽¹²⁾ COM(2011) 625 galutinis: 42 konstatuojamoji dalis; COM(2011) 626 galutinis: 137 konstatuojamoji dalis; COM(2011) 627 galutinis: 67 konstatuojamoji dalis; COM(2011) 628 galutinis: 69 konstatuojamoji dalis.

⁽¹³⁾ Be kita ko, žr. vieno BRO reglamento 157 straipsnį, kaimo plėtros reglamento VII antraštinę dalį (Stebėsenos ir vertinimas) ir 78 bei 92 straipsnius, taip pat horizontaliojo reglamento 21–23, 49–52 straipsnius, V antraštinę dalį, II ir III skyrius.

⁽¹⁴⁾ Taip pat žr. EDAPP nuomonės dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, kuria iš dalies keičiamos direktyvų 89/666/EEB, 2005/56/EB ir 2009/101/EB nuostatos dėl centrinių, komercinių ir bendrovių registru sąveikos (OL C 220, 2011 7 26, p. 1), 3.2 dalį, EDAPP nuomonės dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų (OL C 216, 2011 7 22, p. 9), 13, 28 ir 30 punktus, EDAPP nuomonės dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl kredito sutarčių dėl gyvenamosios paskirties nuosavybės pasiūlymo 7, 12 ir 13 punktus; visos nuomonės galima rasti interneto svetainėje <http://www.edps.europa.eu>

⁽¹⁵⁾ Be kita ko, žr. kaimo plėtros reglamento 77 ir 92 straipsnius.

⁽¹⁶⁾ Žr. horizontaliojo reglamento 70 straipsnio 1 dalį ir 72 straipsnio 2 dalį.

- turėtų būti konkrečiai nurodytos duomenų subjektų teisės, visų pirma susijusios su informavimo teise. Nors paramos gavėjai žino, kad jų duomenys tvarkomi, trečiosios šalys taip pat turėtų būti tinkamai informuojamos, kad jų duomenys gali būti naudojami kontrolės tikslais,
 - taip pat turėtų būti konkrečiai nurodoma perdavimų trečiosioms šalims apimtis ir tikslas ir laikomasi Direktyvos 95/46/EB 25 straipsnyje ir Reglamento (EB) Nr. 45/2001 9 straipsnio 1 dalyje nustatytų reikalavimų.
12. Konkrečiai nurodžius šiuos elementus pagrindiniuose pasiūlymuose dėl įstatymo galią turinčių aktų, deleguoti ir įgyvendinimo aktai galėtų būti naudojami siekiant išsamiau įgyvendinti šias konkrečias apsaugos priemones. EDAPP tikisi, kad su juo bus konsultuojamasi dėl įgyvendinimo ir deleguotų aktų, kuriais sprendžiami su duomenų apsauga susiję klausimai.
13. Tam tikrais atvejais gali būti tvarkomi duomenys, susiję su (įtariamais) pažeidimais (pavyzdžiui, sukčiavimo atveju). Kadangi taikomuose duomenų apsaugą reglamentuojančiuose teisės aktuose nustatyta konkreti tokių duomenų apsauga⁽¹⁷⁾, gali prireikti kompetentingai nacionalinei duomenų apsaugos institucijai arba EDAPP atlikti išankstinę patikrą⁽¹⁸⁾.
14. Galiausiai turėtų būti numatytos saugumo priemonės, visų pirma susijusios su kompiuterinėmis duomenų bazėmis ir sistemomis. Taip pat reikėtų atsižvelgti į atskaitomybės ir privatumo užtikrinimo projektuojant principus.

2.2. Konkrečios pastabos

Tikslo ribojimas ir tvarkymo apimtis

15. Pagal vieno BRO reglamento 157 straipsnį Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti įgyvendinimo aktus dėl pranešimo reikalavimų skirtingais tikslais (pavyzdžiui, užtikrinti rinkos skaidrumą, kontroliuoti BŽŪP priemones arba įgyvendinti tarptautinius susitarimus)⁽¹⁹⁾ „atsižvelgiant į duomenų poreikius ir galimų duomenų šaltinių sinergiją“⁽²⁰⁾. EDAPP rekomenduoja šioje nuostatoje konkrečiai nurodyti duomenų šaltinių rūšis ir konkrečius tikslus, kurių siekiama naudojant šiuos duomenų šaltinius. Šiuo atveju EDAPP norėtų priminti apie pavojų, kad duomenų bazių sąveika gali prieštarauti tikslo ribojimo principui⁽²¹⁾, pagal kurį asmens duomenys neturi būti toliau tvarkomi su jų pradinio rinkimo tikslu nesuderinamu būdu⁽²²⁾.

⁽¹⁷⁾ Reglamento (EB) Nr. 45/2001 10 straipsnio 5 dalis ir Direktyvos 95/46/EB 8 straipsnio 5 dalis.

⁽¹⁸⁾ Reglamento (EB) Nr. 45/2001 27 straipsnio 2 dalis ir Direktyvos 95/46/EB 20 straipsnis.

⁽¹⁹⁾ Šių pranešimo reikalavimų tikslai yra: „įgyvendinti šį reglamentą, stebėti, analizuoti ir valdyti žemės ūkio produktų rinką, užtikrinti rinkos skaidrumą, tinkamą BŽŪP priemonių taikymą, tikrinti, kontroliuoti, stebėti, vertinti BŽŪP priemones ir atlikti jų auditą, įgyvendinti tarptautinius susitarimus, įskaitant tuose susitarimuose numatytus pranešimo reikalavimus“ (žr. 157 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą).

⁽²⁰⁾ Keitimasis informacija panašiais tikslais jau numatytas dabartiniuose teisės aktuose (žr., pvz., 2005 m. birželio 21 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo (toliau – reglamentas dėl BŽŪP finansavimo) 36 straipsnį (OL L 209, 2005 8 11, p. 1), ir 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007, nustatančio bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas, 192 straipsnį (OL L 299, 2007 11 16, p. 1)).

⁽²¹⁾ Taip pat žr. EDAPP nuomonę dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl antros kartos Šengeno informacinės sistemos (SIS II) sukūrimo, veikimo ir naudojimo (COM(2005) 236 galutinis) ir pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl valstybių narių tarnybų, atsakingų už transporto priemonių registracijos liudijimų išdavimą, prieigos prie antros kartos Šengeno informacinės sistemos (SIS II) (COM(2005) 237 galutinis) (OL C 91, 2006 4 19, p. 38), ypač 10 dalį, EDAPP nuomonę dėl Komisijos komunikato Europos Parlamentui ir Tarybai – „Informacijos valdymo laisvės, saugumo ir teisingumo erdvėje apžvalga“, ypač 47–48 dalis, ir 2006 m. kovo 10 d. EDAPP pastabas dėl Komisijos komunikato dėl Europos duomenų bazių sąveikumo; visas nuomones galima rasti interneto svetainėje <http://www.edps.europa.eu>

⁽²²⁾ Žr. Reglamento (EB) Nr. 45/2001 4 straipsnio 1 dalies b punktą, taip pat nacionalines nuostatas, kuriomis įgyvendinamas Direktyvos 95/46/EB 6 straipsnio 1 dalies a punktas.

16. Kaimo plėtros reglamento 74 ir 77 straipsniuose nustatyta stebėsenos ir vertinimo sistema, kurią „Komisija ir valstybės narės bendradarbiaudamos parengia“, kad užtikrintų stebėseną ir vertinimą, įskaitant ir elektroninę informacinę sistemą. Sistemoje bus tvarkomi su „pagrindine informacija apie paramos gavėją ir projektą“ susiję duomenys, kuriuos teikia patys paramos gavėjai (78 straipsnis). Kadangi šiuo metu ši „pagrindinė informacija“ apima asmens duomenis, tai turėtų būti konkrečiai nurodoma nuostatoje. Be to, tvarkomų duomenų kategorijos turėtų būti apibrėžtos ir su EDAPP turėtų būti konsultuojamasi dėl 74 straipsnyje numatytų įgyvendinimo aktų.
17. Be to, to paties pasiūlymo 92 straipsnyje numatyta sukurti naują informacinę sistemą, kurią „Komisija, bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis“, sukuria siekdama užtikrinti saugų keitimąsi „bendros svarbos duomenimis“. Duomenų, kuriais keičiamasi, kategorijų apibrėžimas yra per platus ir turėtų būti susiaurintas tuo atveju, jeigu asmens duomenys perduodami naudojant šią sistemą. Be to, 77 ir 92 straipsnių santykis taip pat turėtų būti paaiškintas, nes nėra aišku, ar jų tikslas ir taikymo sritis yra vienodi.
18. Horizontaliojo reglamento 40 konstatuojamojoje dalyje nurodoma, kad valstybės narės tam tikriems mokėjimams turėtų taikyti integruotą administravimo ir kontrolės sistemą⁽²³⁾ ir joms „turėtų būti leista ją naudoti ir kitoms Sąjungos paramos schemoms“ siekiant „padidinti Sąjungos paramos veiksmingumą ir pagerinti jos stebėseną“. Ši nuostata turėtų būti paaiškinta, visų pirma, jeigu ji susijusi ne tik su infrastruktūros sinergijos išnaudojimu, bet ir su joje saugomos informacijos panaudojimu siekiant atlikti kitų paramos schemų stebėseną.
19. Pagal horizontaliojo reglamento 73 straipsnio 1 dalies c punktą pagalbos paraiškose, be sklypų ir teisių į išmokas, taip pat nurodoma „visa kita informacija, kuri numatyta šiame reglamente arba kurios prašo atitinkama valstybė narė, siekdama įgyvendinti atitinkamą žemės ūkio sektorių teisės aktą“⁽²⁴⁾. Tuo atveju, jeigu manoma, kad ši informacija yra susijusi su asmens duomenimis, duomenų kategorijos turėtų būti konkrečiai nurodytos.

Teisė susipažinti su duomenimis

20. Horizontaliajame reglamente nustatyta daugybė įstaigų, skirtų BŽŪP įgyvendinti praktikoje, ir paskirtoms jų užduotys (7–15 straipsniai). Komisijai nustatytos šios kompetencijos sritys (IV–VII antraštinės dalys):
- ji turi turėti galimybę kontrolės tikslais susipažinti su šių įstaigų tvarkomais duomenimis (apie konkrečius mokėjimus ir paramos gavėjus)⁽²⁵⁾,
 - ji taip pat turi turėti galimybę bendrais priemonių vertinimo tikslais susipažinti su didžiąja šių duomenų dalimi⁽²⁶⁾.
21. Pirmoji 20 dalyje paminėta užduotis bus susijusi su asmens duomenų tvarkymu, o vykdant antrąją užduotį nėra akivaizdaus poreikio tvarkyti asmens duomenis: bendrą priemonių vertinimą galima atlikti remiantis ir bendro pobūdžio arba anonimizuotais duomenimis. Jeigu šiomis aplinkybėmis Komisija nepateikia tinkamo asmens duomenų tvarkymo pagrindimo, turėtų būti paaiškinta, kad jokie asmens duomenys neturėtų būti teikiami Komisijai bendro priemonių vertinimo tikslais.

⁽²³⁾ Jau nustatyta 2009 m. sausio 19 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 73/2009, nustatančio bendrąsias tiesiogines paramos schemų ūkininkams pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatančio tam tikras paramos schemas ūkininkams, iš dalies keičiančio reglamentus (EB) Nr. 1290/2005, (EB) Nr. 247/2006, (EB) Nr. 378/2007 ir panaikinančio Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003 (OL L 30, 2009 1 31, p. 16) (toliau – tiesioginių išmokų reglamentas), 14 straipsnyje.

⁽²⁴⁾ Tiesioginių išmokų reglamento 19 straipsnio 1 dalies c punkte yra panaši formuluotė.

⁽²⁵⁾ Reglamento dėl BŽŪP finansavimo 36 straipsnyje jau numatyta galimybė keistis duomenimis panašiais tikslais.

⁽²⁶⁾ Žr. 110 straipsnį.

22. Horizontaliojo reglamento 49–52 ir 61–63 straipsniuose nustatytos patikrų vietoje taisyklės⁽²⁷⁾. Pasiūlyme nustatyta, kad šias patikras iš esmės atlieka valstybių narių kompetentingos institucijos, visų pirma atliekant patikrinimus namuose arba oficialiai apklausiant asmenis, tačiau Komisija taip pat gali susipažinti su tokiu būdu gauta informacija. Šiuo atveju teisės aktų leidėjas turėtų konkrečiai nurodyti, kad Komisija susipažįsta tik su tais duomenimis, kurie reikalingi kontrolės tikslais. Taip pat turėtų būti konkrečiai nurodytos asmens duomenų, su kuriais gali susipažinti Komisija, kategorijos.
23. Siekiant atlikti pagalbos stebėseną horizontaliajame reglamente nustatyta administravimo ir kontrolės sistema⁽²⁸⁾ (68–78 straipsniai), kurią sudaro daugybė duomenų bazių:
- kompiuterinė duomenų bazė (70 straipsnis),
 - žemės ūkio sklypų identifikavimo sistema (71 straipsnis),
 - teisių į išmokas identifikavimo ir registravimo sistema (72 straipsnis),
 - pagalbos paraiškos (73 straipsnis).
24. Kompiuterinę duomenų bazę sudaro po vieną duomenų bazę kiekvienoje valstybėje narėje (ir pasirinktinai – decentralizuotos duomenų bazės šiose duomenų bazėse). Joje registruojami iš kiekvieno paramos gavėjo gauti duomenys per pagalbos paraiškas ir mokėjimo prašymus. Atsižvelgiant į tai, kad ne visi iš pagalbos paraiškų surinkti duomenys gali būti reikalingi kontrolės tikslais, reikėtų atkreipti dėmesį į galimybę šiuo atveju kuo labiau sumažinti asmens duomenų tvarkymą.
25. Prieiga prie administravimo ir kontrolės sistemos nėra aiškiai reglamentuota. Kaip ir dėl patikrų vietoje, EDAPP rekomenduoja teisės aktų leidėjui nustatyti prieigos prie šios sistemos aiškiai ribojančio pobūdžio taisykles.
26. Kalbant apie patikras, horizontaliajame reglamente numatytas komercinių dokumentų, įskaitant trečiųjų šalių komercinius dokumentus, tikrinimas (79–88 straipsniai)⁽²⁹⁾. Šiuose dokumentuose gali būti pateikti asmens duomenys apie trečiąsias šalis. Sąlygos, kuriomis prašoma, kad trečiosios šalys atskleistų savo komercinius dokumentus, priemonėje turėtų būti konkrečiai nurodytos⁽³⁰⁾.
27. To paties pasiūlymo 87 straipsnyje nustatyta, kad Komisijos pareigūnams suteikiama prieiga prie visų dokumentų, „parengtų iki tikrinimo arba po jo“ „laikantis atitinkamų nacionalinių įstatymų“. Tai taikoma abiem atvejais: kai jie gali dalyvauti vykdant tikrinimą (2 dalis) ir kai tam tikrus veiksmus atlieka pagal valstybės narės, kurioje vykdomas patikrinimas, nacionalinę teisę paskirti pareigūnai (4 dalis). Abiem atvejais turėtų būti užtikrinama, kad Komisijos pareigūnai susipažintų su šiais duomenimis tik esant reikalui (t. y. kontrolės tikslais), taip pat tais atvejais, kai pagal nacionalinę teisę su jais būtų galima susipažinti kitais tikslais. EDAPP ragina teisės aktų leidėją šiuo tikslu tekste įterpti patikslinimus.

⁽²⁷⁾ Patikros vietoje jau nustatytos dabartiniuose teisės aktuose (žr. reglamento dėl BŽŪP finansavimo 36 ir 37 straipsnius).

⁽²⁸⁾ Panaši į sistemą, kuri jau nustatyta tiesioginių išmokų reglamento 14 straipsnyje.

⁽²⁹⁾ Komercinių dokumentų, įskaitant trečiųjų šalių komercinius dokumentus, tikrinimas jau nustatytas dabartiniuose teisės aktuose (žr., pvz., 2008 m. gegužės 26 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 45/2008 dėl valstybių narių atliekamo sandorių, sudarančių Europos žemės ūkio garantijų fondo finansavimo sistemos dalį, patikrinimo (kodifikuota redakcija) 15 straipsnį (OL L 143, 2008 6 3, p. 1)).

⁽³⁰⁾ Taip pat žr. 2011 m. balandžio 19 d. EDAPP nuomonę dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklių (OL C 216, 2011 7 22, p. 9), ypač jo 32 dalį, galima rasti interneto svetainėje <http://www.edps.europa.eu>

28. Pagal horizontaliojo reglamento 102 straipsnį valstybės narės perduoda Komisijai tam tikrų kategorijų informaciją, deklaracijas ir dokumentus. Tai taip pat apima „visų atliktų audito ir patikrų rezultatų suvestinę“ (102 straipsnio 1 dalies c punkto v papunktis). Šiuo atveju arba turėtų būti konkrečiai nurodyta, kad šiose suvestinėse nebus pateikiami jokie asmens duomenys, arba, jeigu asmens duomenys yra būtini, turėtų būti konkrečiai nurodyta, koku tikslu juos reikia perduoti.

Saugojimo terminai

29. Horizontaliojo reglamento 70 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad kompiuterine duomenų baze sudaromos sąlygos „per valstybės narės kompetentingą instituciją“ gauti duomenis nuo 2000 m. ir sudaromos sąlygos „tiesiogiai ir greitai gauti“ duomenis, susijusius „su mažiausiai“ penkeriais ankstesniais kalendoriniais metais iš eilės ⁽³¹⁾.
30. Teisių į išmokas identifikavimo ir registravimo sistema sudaromos sąlygos „tikrinti teises į išmokas ir atlikti jų bei pagalbos paraiškų ir žemės ūkio paskirties sklypų tapatumo nustatymo sistemos kryžmines patikras“. Horizontaliojo reglamento 72 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad duomenys turi būti prieinami „mažiausiai“ ketverius metus ⁽³²⁾.
31. Atsižvelgdamas į šias dvi sistemas EDAPP primena Direktyvos 95/46/EB 6 straipsnio 1 dalies e punktą ir Reglamento (EB) Nr. 45/2001 4 straipsnio 1 dalies e punktą, kuriuose nustatyta, kad duomenys turi būti saugomi tokia forma, kad duomenų subjektų tapatybes būtų galima nustatyti ne ilgiau, nei tai yra reikalinga tuo tikslu, dėl kurių duomenys buvo surinkti. Tai reiškia, kad turi būti apibrėžti ne tik trumpiausi, bet ir ilgiausi saugojimo terminai.

Tarptautinis duomenų perdavimas

32. Vieno BRO reglamento 157 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nurodyta, kad duomenys gali būti perduodami trečiosioms šalims ir tarptautinėms organizacijoms. EDAPP norėtų priminti, kad asmens duomenų perdavimas šalims, kuriose neužtikrinamas tinkamas apsaugos lygis, gali būti pateisinamas tik konkrečiais atvejais, jeigu taikoma kuri nors Direktyvos 95/46/EB 26 straipsnyje arba Reglamento (EB) Nr. 45/2001 9 straipsnio 6 dalyje numatyta išimtis (pavyzdžiui, perdavimas yra būtinas arba teisiškai reikalaujama atsižvelgti į svarbų visuomenės interesą).
33. Šiuo atveju turėtų būti tiksliai nurodytas konkretus perdavimo tikslas (pavyzdžiui, susijęs su tarptautinių susitarimų įgyvendinimu) ⁽³³⁾. Atitinkamuose tarptautiniuose susitarimuose turėtų būti nustatytos konkrečios apsaugos priemonės, susijusios su privatumo ir asmens duomenų apsauga ir duomenų subjektų įgyvendinamomis šiomis teisėmis. Be to, tuo atveju, jeigu duomenis perduoda Komisija, perdavimui leidimą turėtų suteikti EDAPP ⁽³⁴⁾.

Informacijos skelbimas

34. Horizontaliojo reglamento 70 konstatuojamojoje dalyje ir pasiūlymų aiškinamuosiuose memorandumuose nurodoma, kad šiuo metu, „atsižvelgiant į Teisingumo Teismo išreikštą prieštaravimą“ *Schecke* byloje ⁽³⁵⁾, rengiamos naujos informacijos apie paramos gavėjus skelbimo taisyklės.
35. EDAPP norėtų priminti, kad informacijos apie paramos gavėjus skelbimo taisyklėse turėtų būti paisoma proporcingumo principo. Kaip patvirtino Teisingumo Teismas ⁽³⁶⁾, reikia nustatyti tinkamą pusiausvyrą tarp paramos gavėjų pagrindinių teisių į privatumą ir duomenų apsaugą ir Europos Sąjungos interesų, susijusių su skaidrumo garantavimu ir patikimo valstybinių lėšų valdymo užtikrinimu.

⁽³¹⁾ Kaip jau nurodyta tiesioginių išmokų reglamento 16 straipsnyje.

⁽³²⁾ Tiesioginių išmokų reglamento 18 straipsnio formuluotė yra labai panaši.

⁽³³⁾ Vieno BRO reglamento 157 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje pateikiamas tikslų, kuriais informacija perduodama Komisijai, sąrašas, tačiau jame konkrečiai nenurodoma, kuriais iš šių tikslų duomenys gali būti perduodami trečiosioms šalims arba tarptautinėms organizacijoms.

⁽³⁴⁾ Reglamento (EB) Nr. 45/2001 9 straipsnio 7 dalis.

⁽³⁵⁾ Teisingumo Teismo 2010 m. lapkričio 9 d. sprendimas *Volker und Markus Schecke ir Eifert*, sujungtos bylos C-92/09 ir C-93/09.

⁽³⁶⁾ Teisingumo Teismo sprendimo *Schecke* 77–88 punktai.

36. Tai taip pat yra svarbu kalbant apie vieno BRO reglamento 157 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, pagal kurią duomenys gali „būti viešai skelbiami su sąlyga, kad bus užtikrinta asmens duomenų apsauga ir teisėtai įmonių interesas apsaugoti savo verslo paslaptis“. 157 straipsnio 2 dalies d punkte ir 3 dalies c punkte Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotus aktus dėl „informacijos skelbimo sąlygų ir būdų“ ir įgyvendinimo aktus dėl informacijos ir dokumentų viešo paskelbimo tvarkos.
37. EDAPP palankiai vertina tai, kad skelbiant informaciją ir duomenis bus užtikrinama asmens duomenų apsauga. Tačiau svarbiausi elementai, pavyzdžiui, skelbimo tikslas, taip pat skelbtinų duomenų kategorijos, užuot juos nustačius įgyvendinimo arba deleguotuose aktuose, turėtų būti konkrečiai nurodomi pasiūlymuose.

Duomenų subjektų teisės

38. Duomenų subjektų teisės turėtų būti konkrečiai nurodytos, visų pirma informavimo teisė ir teisė susipažinti su duomenimis. Tai ypač svarbu kalbant apie horizontaliojo reglamento 81 straipsnį, pagal kurį galima tikrinti ne tik paramos gavėjų, bet ir tiekėjų, klientų, vežėjų ir kitų trečiųjų šalių komercinius dokumentus. Nors paramos gavėjai žino, kad jų duomenys yra tvarkomi, trečiosios šalys taip pat turėtų būti tinkamai informuojamos, kad jų duomenys galėtų būti naudojami kontrolės tikslais (pavyzdžiui, pateikiant privatumo pareiškimą, kai pradedami rinkti duomenys, ir informaciją visose susijusiose interneto svetainėse ir dokumentuose). Pareiga informuoti duomenų subjektus, įskaitant trečiąsias šalis, turėtų būti įtraukta į pasiūlymus.

Saugumo priemonės

39. Turėtų būti numatytos saugumo priemonės, visų pirma kompiuterinėse duomenų bazėse ir sistemose. Turėtų būti atsižvelgta į atskaitomybės ir privatumo užtikrinimo projektuojant principus. Saugumo priemonių, susijusių su šiomis kompiuterinėmis duomenų bazėmis ir sistemomis, sąrašas galėtų būti nustatytas bent jau priimant deleguotus ir įgyvendinimo aktus. Tai svarbu dar ir dėl to, kad asmens duomenys, kurie tvarkomi atliekant patikras ir tikrinimus, gali apimti duomenis, susijusius su įtariamais pažeidimais.
40. EDAPP palankiai vertina horizontaliojo reglamento 103 straipsnyje nustatytus reikalavimus dėl tikrinimų konfidencialumo ir profesinės paslapties atsižvelgiant į to paties reglamento 79–88 straipsnius.

3. IŠVADOS

41. EDAPP mano, kad pasiūlymuose numatyti pagrindiniai tvarkymo operacijų aspektai ir būtinos apsaugos priemonės turėtų būti reglamentuojami ne deleguotuose ir įgyvendinimo aktuose, bet pagrindiniuose teisės aktų tekstuose, o siekiant padidinti teisinį tikrumą:
- pasiūlymuose turėtų būti aiškiai nurodytas konkretus kiekvienos tvarkymo operacijos tikslas, visų pirma asmens duomenų skelbimo ir tarptautinio duomenų perdavimo atvejais,
 - turėtų būti konkrečiai nurodytos tvarkomų duomenų kategorijos,
 - asmens duomenys turėtų būti tvarkomi tik esant reikalui,
 - turėtų būti paaiškinta teisė susipažinti su duomenimis. Visų pirma turėtų būti konkrečiai nurodyta, kad Komisija turėtų tvarkyti asmens duomenis tik esant reikalui, pavyzdžiui, kontrolės tikslais,
 - pasiūlymuose turėtų būti nustatyti ilgiausi saugojimo terminai,
 - turėtų būti konkrečiai nurodytos duomenų subjektų teisės, visų pirma susijusios su informavimo teise. Turėtų būti užtikrinama, kad ne tik paramos gavėjai, bet ir trečiosios šalys būtų informuojamos apie jų duomenų tvarkymą,
 - tarptautinio duomenų perdavimo konkretus (-ūs) tikslas (-ai) ir apimtis turėtų būti ribojama tik tiek, kiek tai yra būtina, ir pasiūlymuose jie turėtų būti tinkamai nustatyti.

42. Šie elementai gali būti išsamiau reglamentuojami deleguotuose arba įgyvendinimo aktuose. EDAPP tikisi, kad šiuo atveju su juo bus konsultuojamasi.
43. Be to, saugumo priemonės turėtų būti numatytos bent jau įgyvendinimo arba deleguotuose aktuose, ypač dėl kompiuterinių duomenų bazių ir sistemų. Taip pat turėtų būti atsižvelgiama į atskaitomybės ir privatumo užtikrinimo projektuojant principus.
44. Galiausiai, atsižvelgiant į tai, kad kai kuriais atvejais gali būti tvarkomi su (įtariamais) pažeidimais (pavyzdžiui, sukčiavimo atveju) susiję duomenys, gali prireikti kompetentingai nacionalinei duomenų apsaugos institucijai arba EDAPP atlikti išankstinę patikrą.

Priimta Briuselyje 2011 m. gruodžio 14 d.

Giovanni BUTTARELLI
*Europos duomenų apsaugos priežiūros
pareigūno padėjėjas*

Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno nuomonė dėl nusikaltimų aukų teisės aktų rinkinio, įskaitant direktyvos, kuria nustatomi būtiniausi nusikaltimų aukų teisių, paramos joms ir jų apsaugos reikalavimai, pasiūlymą ir reglamento dėl apsaugos priemonių tarpusavio pripažinimo civilinėse bylose pasiūlymą

(2012/C 35/02)

EUROPOS DUOMENŲ APSAUGOS PRIEŽIŪROS PAREIGŪNAS,

atsižvelgdamas į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 16 straipsnį,

atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją, ypač į jos 7 ir 8 straipsnius,

atsižvelgdamas į 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽¹⁾,

atsižvelgdamas į 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽²⁾, ypač į jo 41 straipsnio 2 dalį,

PRIĖMĖ ŠIĄ NUOMONĘ:

1. ĮVADAS

1.1. Bendra informacija

- 2011 m. gegužės 18 d. Komisija patvirtino teisėkūros priemonių rinkinį dėl nusikaltimų aukų apsaugos. Teisės aktų rinkinį sudaro direktyvos, kuria nustatomi būtiniausi nusikaltimų aukų teisių, paramos joms ir jų apsaugos standartai, pasiūlymas (toliau – siūloma direktyva) ir reglamento dėl apsaugos priemonių tarpusavio pripažinimo civilinėse bylose pasiūlymas (toliau – siūlomas reglamentas) ⁽³⁾. Prie abiejų pasiūlymų pridedamas Komisijos komunikatas dėl aukų teisių stiprinimo ES ⁽⁴⁾.
- Nepaisant to, kad teisėkūros iniciatyva buvo įtraukta į EDAPP teisėkūros konsultavimosi prioritetų sąrašą, su EDAPP nebuvo konsultuojamasi pagal Reglamento (EB) Nr. 45/2001 28 straipsnio 2 dalį ⁽⁵⁾. Todėl ši nuomonė pagrįsta to paties reglamento 41 straipsnio 2 dalimi. EDAPP rekomenduoja patvirtintų priemonių preambulėse pateikti nuorodą į šią nuomonę.

1.2. Teisės aktų rinkinio uždaviniai ir taikymo sritis

- EDAPP palankiai vertina teisės aktų rinkinyje nustatytus politikos uždavinius, kurie, atsižvelgiant į Stokholmo programą ir jos veiksmų planą, yra tokie: stiprinti nusikaltimų aukų teises ir užtikrinti, kad būtų patenkinti jų apsaugos, paramos ir teisės kreiptis į teismą poreikiai ⁽⁶⁾.
- Siūloma direktyva siekiama pakeisti Tarybos pamatinį sprendimą 2001/220/TVR dėl nukentėjusiųjų padėties baudžiamosiose bylose ⁽⁷⁾. Joje nustatytos bendros būtiniausios nusikaltimų aukų teisių,

⁽¹⁾ OL L 281, 1995 11 23, p. 31.

⁽²⁾ OL L 8, 2001 1 12, p. 1.

⁽³⁾ Atitinkamai KOM(2011) 275 ir KOM(2011) 276.

⁽⁴⁾ Žr. Komisijos komunikatą – Aukų teisių stiprinimas ES, KOM(2011) 274.

⁽⁵⁾ Paskelbta EDAPP interneto svetainės (<http://www.edps.europa.eu>) skiltyje: Konsultacijos/Prioritetai.

⁽⁶⁾ Žr. Komisijos komunikatą – Aukų teisių stiprinimas ES, cituota pirmiau, p. 2.

⁽⁷⁾ OL L 82, 2001 3 22, p. 1. Aiškinamajame memorandume pripažįstama, kad nors šioje srityje padaryta pažanga, pamatinės direktyvos uždaviniai nebuvo visiškai pasiekti.

paramos joms ir jų apsaugos taisyklės. Visų pirma siūlomos direktyvos tikslas – užtikrinti, kad su aukomis būtų pagarbiai elgiamasi, kad būtų atsižvelgiama į specialius pažeidžiamų aukų poreikius, kad aukos gautų reikiamą paramą ir informaciją ir kad jos galėtų dalyvauti bylos nagrinėjime⁽⁸⁾.

5. Siūlomu reglamentu siekiama užtikrinti, kad aukos, kurioms garantuojama apsaugos priemonė civilinėje byloje vienoje iš valstybių narių, gautų tokią pačią apsaugą, jeigu persikeltų į kitą valstybę narę, ir joms nereikėtų dalyvauti atskiroje procedūroje⁽⁹⁾. Ši priemonė papildo direktyvos dėl Europos apsaugos orderio pasiūlymą (EPO iniciatyva), kuriame reglamentuojamas baudžiamosiose bylose taikomų apsaugos priemonių tarpusavio pripažinimas. EPO iniciatyva, dėl kurios EDAPP 2010 m. spalio mėn. priėmė nuomonę⁽¹⁰⁾, šiuo metu svarstoma Europos Parlamente ir Taryboje.

1.3. Šios nuomonės tikslas

6. Stokholmo programoje nustatyta, kad privatumo ir asmens duomenų apsauga atlieka labai svarbų vaidmenį laisvės, saugumo ir teisingumo erdvėje, ypač teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose srityje. 2010 m. spalio mėn. EDAPP priėmė nuomonę dėl EPO iniciatyvos, kurioje pabrėžė poreikį laikytis nuoseklaus duomenų apsaugos režimo įgyvendinant teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose srityje iniciatyvas⁽¹¹⁾. Šiuo atveju EDAPP pabrėžė, kad duomenų tvarkymui teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose srityje būdingas didelis tvarkomų duomenų opumas ir poveikis, kurį atitinkamas duomenų tvarkymas gali turėti duomenų subjektams⁽¹²⁾. Todėl reikia skirti tinkamą dėmesį duomenų apsaugos aspektams, susijusiems su iniciatyvomis šioje srityje, ir prireikus nustatyti atitinkamas taisykles ir apsaugos priemones.
7. EDAPP nuomone, pagarba privatumui ir asmens duomenims yra pagrindinis aukų apsaugos, kurią siekiama užtikrinti siūlomomis priemonėmis, elementas. Todėl šioje nuomonėje daugiausia dėmesio bus skiriama su privatumu susijusiems pasiūlymų aspektams ir pateikiamos idėjos, kaip pagerinti arba sustiprinti aukų apsaugą.

2. PASIŪLYMŲ ANALIZĖ

2.1. Direktyva dėl nusikaltimų aukų teisių, paramos joms ir jų apsaugos

8. Įvairiomis siūlomos direktyvos nuostatomis tiesiogiai arba netiesiogiai reglamentuojami privatumo ir duomenų apsaugos klausimai⁽¹³⁾. Apskritai kalbant, EDAPP palankiai vertina šias nuostatas, nes jų tikslas – apsaugoti aukų privatumą. Nepaisant to, jis mano, kad apsaugos standartai tam tikrais atvejais galėtų būti sugriežtinti ir paaiškinti nepažeidžiant jų, kaip būtinausių standartų, pobūdžio.
9. EDAPP pastabose daugiausia dėmesio bus skiriama šiems aspektams: 1) siūlomos direktyvos 23 straipsniui, kuriuo reglamentuojama teisė į privatumo apsaugą ir ryšiai su žiniasklaida; 2) aukų teisėms į informaciją ir teisei susipažinti su savo asmens duomenimis ir; 3) aukos ir paramos aukoms tarnybų bendravimo konfidencialumo apsaugai. Šie aspektai bus aptarti tolesnėse dalyse.

2.1.1. Aukos privatumo apsauga

10. Pagrindinė siūlomos direktyvos materialinė nuostata, reglamentuojanti privatumo klausimus, yra 23 straipsnis „Teisė į privatumo apsaugą“. 23 straipsnio 1 dalyje konstatuojama, jog „valstybės narės

⁽⁸⁾ Žr. Komisijos komunikatą – Aukų teisių stiprinimas ES, cituota pirmiau, p. 8.

⁽⁹⁾ Ten pat.

⁽¹⁰⁾ 2010 m. spalio 5 d. EDAPP nuomonė dėl Europos apsaugos orderio ir Europos tyrimo orderio baudžiamosiose bylose, (OL C 355, 2010 12 29, p. 1).

⁽¹¹⁾ Ten pat, visų pirma žr. nuomonės II dalį.

⁽¹²⁾ Ten pat, 1 punktą.

⁽¹³⁾ Visų pirma žr. 22 konstatuojamąją dalį, kurioje pripažįstama, kad aukos privatumo apsauga gali būti svarbi priemonė, padedanti užkirsti kelią tolesnei viktimizacijai; 27 konstatuojamąją dalį, kurioje pateikiama nuoroda į asmens duomenų apsaugą, suteikiamą asmenims pagal Tarybos pamatinį sprendimą 2008/977/TVR, ir Europos Tarybos 108-ąją konvenciją; 21 straipsnį, kuriame reglamentuojamos priemonės, padedančios išvengti nereikalingos apklausos, susijusios su aukos privačiu gyvenimu, ir priemonės, leidžiančios nagrinėti bylą uždarame teismo posėdyje; 23 straipsnį, kuriame reglamentuojama teisė į privatumo apsaugą ir elgesį su žiniasklaida.

užtikrina, kad nagrinėdamos bylą teisminės institucijos galėtų patvirtinti tinkamas priemones aukų ir jų šeimos narių privatumui ir atvaizdui apsaugoti“. EDAPP turi įvairių pastabų dėl šios nuostatos.

11. Pirmą, 23 straipsnio 1 dalyje nėra aptarti visi nusikaltimų aukų teisės į privatumo apsaugą aspektai. Nuostatos taikymo sritis yra kur kas siauresnė, nes joje „teisminėms institucijoms“ paprasčiausiai suteikiama teisė tvirtinti apsaugos priemones „nagrinėjant bylą“. Vis dėlto privatumo apsauga turėtų būti užtikrinama ne tik „nagrinėjant bylą“, bet taip pat atliekant tyrimą ir ikiteisminio tyrimo etape. Bendriau tariant, privatumas prirėkusių turėtų būti užtikrinamas nuo pirmo kontakto su kompetentingomis institucijomis ir taip pat baigus nagrinėti bylą.
12. Šiuo atveju verta pažymėti, kad keliuose tarptautiniuose dokumentuose, kitaip nei 23 straipsnio 1 dalyje, įtvirtintas platesnio užmojo požiūris. Europos Tarybos rekomendacijoje Rec(2006) 8 dėl pagalbos nuo nusikaltimų nukentėjusiems asmenims, pvz., nustatyta, jog „valstybės turėtų imtis atitinkamų priemonių, kad kiek įmanoma labiau išvengtų įsikišimo į aukų privatų ir šeimos gyvenimą, taip pat užtikrintų aukų asmens duomenų apsaugą, visų pirma tyrimo ir persekiojimo metu“ (pabraukta autoriaus) ⁽¹⁴⁾. Kituose dokumentuose įtvirtintos panašios nuostatos ⁽¹⁵⁾.
13. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta pirmiau, EDAPP rekomenduoja pridėti prie 23 straipsnio pirmą pastraipą, kurioje būtų bendresniais bruožais nustatyta, kad valstybės narės kiek įmanoma labiau užtikrina aukų ir jų šeimų privataus gyvenimo, taip pat aukų asmens duomenų apsaugą nuo pirmo kontakto su valstybės institucijomis ir baigus nagrinėti baudžiamąją bylą. Be to, dabartinė 23 straipsnio 1 dalis turėtų būti pakeista taip, kad leistų teisminėms institucijoms patvirtinti apsaugos priemones ir „vykdant nusikalstamos veikos tyrimą“.
14. Antra, 23 straipsnio 1 dalyje nėra jokios užuominos dėl konkrečių priemonių, kurias gali patvirtinti teisminės institucijos, kad apsaugotų aukos teisę į privatumą, turinio. EDAPP supranta, kad šioje srityje valstybėms narėms norima palikti kuo didesnę laisvę veikti savo nuožiūra. Tačiau didesnis tikslumas gali būti naudingas. Visų pirma pasiūlyme galėtų būti nustatytas sąrašas būtiniausių priemonių, kurias pagal nacionalinę teisę gali patvirtinti teisminės institucijos, kad apsaugotų aukos privatumą ⁽¹⁶⁾. Tai, pvz., gali būti tokių rūšių priemonės:
 - informacijos apie aukų ir jų šeimos narių tapatybę ir buvimo vietą neatskleidimas arba atskleidimo ribojimas tam tikrais atvejais ir esant konkrečioms aplinkybėms (kaip nurodyta 22 konstatuojamojoje dalyje),
 - įsakymas pašalinti tam tikrus konfidencialius bylos duomenis arba uždrausti atskleisti konkrečią informaciją,
 - opios informacijos teismo sprendimuose arba kituose sprendimuose, kurie paprastai skelbiami viešai, skelbimo ribojimas.
15. Trečia, 23 straipsnyje nėra jokios nuostatos dėl informacijos, kurią turi valdžios institucijos, konfidencialumo užtikrinimo. Šiuo atveju pirmiau cituotoje Europos Tarybos rekomendacijoje Rec(2006) 8, be to, galima rasti naudingų pavyzdžių. Rekomendacijos 11 punkte nustatyta, jog valstybės turėtų reikalauti, kad visos su aukomis bendraujančios institucijos patvirtintų aiškias taisykles, kuriomis remdamosi jos galėtų atskleisti trečiajai šaliai iš aukos gautą arba su ja susijusią informaciją tik jei auka aiškiai sutiko, kad tokia informacija būtų atskleista, arba jeigu yra teisinis pagrindas arba įgaliojimas tai daryti. EDAPP ragina teisės aktų leidėją į siūlomą direktyvą įtraukti panašią nuostatą.

⁽¹⁴⁾ Europos Tarybos rekomendacijos Rec(2006) 8 10.8 punktas.

⁽¹⁵⁾ Žr., pvz., Jungtinių Tautų konvencijos dėl teisingumo ir paramos nusikaltimų aukoms ir piktnaudžiavimo projektu 5 straipsnio 2 dalies g punktą, 6 straipsnį, 8 straipsnio 6 dalies g punktą; 2005 m. kovo 2 d. Ministrų Komiteto patvirtintų rekomendacijų dėl teroro aktų aukų apsaugos VIII dalį; Rekomendacijų dėl teisingumo nukentėjusiems vaikams ir nusikaltimų liudytojams, ECOSOC Res 2005/20, 2005 m., 8 dalies a punktą, 26–28 dalis.

⁽¹⁶⁾ Tai atitinka 21 straipsnyje įtvirtintą požiūrį dėl pažeidžiamų aukų teisės į apsaugą nagrinėjant baudžiamąją bylą.

2.1.2. Privatumas ir žiniasklaida

16. 23 straipsnio antroje pastraipoje nustatyta, kad „valstybės narės skatina žiniasklaidą vykdyti savireguliacijos priemones, kad būtų apsaugotas aukų privatumas, asmens neliečiamybė ir asmens duomenys“. Šiuo atveju pasiūlyme vėl įtvirtinamas minimalistinis požiūris, paprasčiausiai pateikiant nuorodą į savireguliacijos priemonę.
17. EDAPP supranta priežastis, dėl kurių šiuo klausimu laikomasi atsargaus požiūrio, ir iš esmės sutinka su Komisijos požiūriu. Žiniasklaidos ir privatumo sąsaja yra labai subtili ir sudėtinga. Tai taip pat yra sritis, kurioje, atsižvelgiant į ES pagrindinių teisių chartijoje ir Europos žmogaus teisių konvencijoje nustatytas ribas, skirtingos tradicijos ir valstybių narių kultūrų skirtumai gali atlikti svarbų vaidmenį. Šis požiūris, atrodytu, suderinamas su dabartine duomenų apsaugos sistema (Direktyvos 95/46/EB 9 straipsnis), kurioje valstybėms narėms paliekama šiek tiek laisvės tvarkant duomenis žurnalistiniais sumetimais arba meninės ar literatūrinės raiškos tikslais veikti savo nuožiūra⁽¹⁷⁾.
18. Savireguliacijos klausimu EDAPP įsitikinęs, kad ši priemonė gali atlikti svarbų vaidmenį suderinant privatumą ir saviraiškos laisvę. Be to, 23 straipsnio 2 dalyje atsispindi Rekomendacijoje Rec(2006) 8 įtvirtintas požiūris, kurio laikantis taip pat teigiama, kad, siekiant apsaugoti aukų privatumą ir asmens duomenis, valstybės turėtų skatinti žiniasklaidą pavirtinti ir gerbti savireguliacijos priemones⁽¹⁸⁾. Savireguliacijos priemonės taip pat gali būti derinamos su pagrindinėmis nacionalinėmis nuostatomis, tačiau šios nuostatos turėtų atitikti Europos Žmogaus Teisių Teismo praktiką dėl Europos žmogaus teisių konvencijos 10 straipsnio⁽¹⁹⁾.

2.1.3. Konkreti informacija ir teisė susipažinti su duomenimis

19. EDAPP pažymi, kad siūlomos direktyvos 3 straipsnyje, kuriame reglamentuojama teisė gauti informaciją nuo pirmo kontakto su kompetentinga institucija, nėra minima su duomenų apsauga susijusi informacija. Siekiant užtikrinti tinkamą aukų asmens duomenų apsaugą, jos turėtų tinkamu laiku gauti visą reikalingą informaciją, leidžiančią joms visiškai suprasti jų asmens duomenų tvarkymo būdus.
20. Todėl EDAPP rekomenduoja 3 straipsnyje pridėti papildomą nuostatą, kurioje būtų konkrečiai nurodoma, kad aukoms turėtų būti suteikta informacija apie tolesnį jų asmens duomenų tvarkymą pagal Direktyvos 95/46/EB 10 straipsnį. Be to, teisės aktų leidėjas galėtų apsvarstyti galimybę numatyti taisyklės dėl aukų galimybės susipažinti su savo asmens duomenimis ir kartu apsaugoti teisėtus interesus, susijusius su nusikalstamos veikos tyrimu ir baudžiamuoju persekiojimu.

2.1.4. Aukų ir paramos tarnybų bendravimo konfidencialumas

21. Siūlomoje direktyvoje pripažįstama nusikaltimų aukų teisė gauti paramą nuo nusikaltimo padarymo momento, per baudžiamosios bylos nagrinėjimą ir po jo, atsižvelgiant į aukų poreikius⁽²⁰⁾. Tam tikrų kategorijų aukoms, pvz., seksualinio smurto, nusikaltimų dėl lyties, rasinės neapykantos, ar kitų neapykantos nusikaltimų aukoms arba terorizmo aukoms gali prireikti specialių paramos paslaugų⁽²¹⁾, įskaitant psichologinę paramą. Tokiais atvejais turi būti užtikrinama tinkama aukos ir paramos

⁽¹⁷⁾ Direktyvos 95/46/EB 9 straipsnyje nustatyta, kad valstybės narės numato išimtis ir nukrypimus, susijusius su duomenų tvarkymu vien tik žurnalistiniais sumetimais arba meninės ar literatūrinės raiškos tikslais, norint privatumo teisę suderinti su laisvę reikšti savo mintis ir įsitikinimus reglamentuojančiomis taisyklėmis.

⁽¹⁸⁾ Europos Tarybos rekomendacijos Rec(2006) 8 10.9 punktą.

⁽¹⁹⁾ EŽTK 10 straipsnio 2 dalyje leidžiami tik tokie saviraiškos laisvės apribojimai, kuriuos „nustato įstatymas“ ir kurie „demokratinėje visuomenėje yra būtini“ ginant konkrečius ir svarbius visuomenės interesus (pvz., valstybės saugumas, teritorinis vientisumas, kelio užkirtimas viešos tvarkos pažeidimams ir nusikaltimams, sveikatos ir moralės apsauga) arba siekiant apsaugoti kitų asmenų garbę ir teises. Savo nuomonėje byloje *Satakunnan* (byla C-73/07, *Tietosuojavaltuuttetu prieš Satakunnan Markkinapörssi ir Satamedia*, Rink. 2008, p. I-9831), generalinė advokatė Kokott teisingai pažymėjo, kad „griežtas duomenų apsaugos taikymas galėtų gerokai apriboti laisvę reikšti mintis ir įsitikinimus. Tiriama žurnalistika būtų labai suvaržyta, jei visuomenės informavimo priemonės asmens duomenis galėtų tvarkyti arba paskelbti tik jam suteikus informaciją. Kita vertus, akivaizdu, kad visuomenės informavimo priemonės gali pažeisti atskirų asmenų privatų gyvenimą (17). Todėl turi būti rasta pusiausvyra“ (43 dalis).

⁽²⁰⁾ Žr. siūlomos direktyvos 13 konstatuojamąją dalį ir 7 straipsnį.

⁽²¹⁾ Ten pat.

paslaugas teikiančių specialistų bendravimo slaptumo apsauga. Priešingu atveju auka gali prarasti norą laisvai bendrauti su savo konsultantu. Todėl EDAPP palankiai vertina 7 straipsnyje nustatytą reikalavimą, kad paramos aukai paslaugos turi būti „konfidencialios“. Tačiau reikia paaikškinti tokio konfidencialumo taikymo sritį ir pasekmes.

22. Visų pirma siūlomoje direktyvoje nėra konkrečiai nustatyta, ar aukų bendravimas su paramos paslaugų teikėjais turėtų būti laikomas „privilegiuotu“, t. y. bylos nagrinėjimo metu bendravimas yra slaptas arba jo atskleidimas kitokiais būdais ribojamas. Paprastai taip būtų tuo atveju, jeigu paramos paslaugas teiktų pareigą išlaikyti profesinę paslaptį turintis sveikatos priežiūros specialistas. Tačiau galimi atvejai, kai paramą teikia ne tokie specialistai. Tuomet abejotina, ar auka būtų apsaugota nuo slapto bendravimo.
23. Todėl EDAPP rekomenduoja konkrečiai nurodyti, kad būtent tokių nusikaltimų aukos turėtų turėti teisę atsisakyti atskleisti informaciją apie konfidencialų savo ir paramos paslaugų teikėjo bendravimą viso teismo arba administracinio nagrinėjimo metu ir kad informaciją apie tokį bendravimą trečioji šalis gali atskleisti tik tuo atveju, jei ji su tuo sutinka. Paprastai tokios tvarkos turėtų būti laikomasi ir baudžiamosiose bylose, nepažeidžiant teisėtų ir pagrįstų interesų, susijusių su tyrimu arba baudžiamuoju persekiojimu (t. y. teisminėms institucijoms renkant būtinus įrodymus).

2.2. Reglamentas dėl apsaugos priemonių tarpusavio pripažinimo civilinėse bylose

2.2.1. Duomenų apsaugą reglamentuojančių teisės aktų taikymas

24. Kaip jau minėta, siūlomas reglamentas papildo EPO iniciatyvą dėl apsaugos priemonių pripažinimo baudžiamosiose bylose. Kadangi siūlomas reglamentas yra susijęs su teisiniu bendradarbiavimu tarpvalstybinio pobūdžio civilinėse bylose⁽²²⁾, jo taikymo sritis sutampa su ankstesniojo pirmojo ramsčio taikymo sritimi, taip pat su Direktyvos 95/46/EB taikymo sritimi⁽²³⁾. To nebuvo galima pasakyti apie EPO iniciatyvą.
25. Todėl EDAPP rekomenduoja bent jau konstatuojamosiose pasiūlymo dalyse įtraukti nuorodą į Direktyvą 95/46/EB, kurioje būtų nustatyta, kad pagal reglamentą tvarkomų asmens duomenų apsauga turėtų būti užtikrinama laikantis Direktyvą 95/46/EB įgyvendinančių nacionalinių įstatymų.

2.2.2. Pavojų keliančiam asmeniui teikiama informacija

26. Pagal siūlomo reglamento 5 straipsnį kitoje valstybėje narėje apsaugos priemone norinti remtis šalis kompetentingoms institucijoms pateikia pažymą. Pažyma išduodama naudojant siūlomo reglamento priede nustatytą standartinę formą. Priede pateikiami asmens duomenys apie saugomą asmenį ir apie pavojų keliantį asmenį, pvz., jų tapatybė ir buvimo vieta, ir apsaugos priemonės aprašymas. EDAPP pripažįsta, kad pagal priedo reikalavimus pažymoje pateikiami asmens duomenys, atsižvelgiant į jų surinkimo tikslus, yra tinkami, reikalingi ir nepertekliniai.
27. Vis dėlto iš pasiūlymo nėra pakankamai aišku, kokie saugomo asmens duomenys bus perduodami pavojų keliančiam asmeniui, visų pirma pagal 13 straipsnį⁽²⁴⁾. Šiuo atveju EDAPP mano, kad pavojų keliantis asmuo turėtų gauti tik tuos asmens duomenis, kurie yra neišvengiamai būtini priemonei vykdyti. Be to, atliekant tokį perdavimą turėtų būti visais būdais stengiamasi neatskleisti atitinkamo saugomo asmens adreso arba kitos kontaktinės informacijos⁽²⁵⁾. Tokį apribojimą reikėtų nurodyti 13 straipsnio tekste.

⁽²²⁾ Žr. SESV 81 straipsnį, t. y. EB sutarties buvusį 65 straipsnį.

⁽²³⁾ Direktyva 95/46/EB netaikoma tvarkant asmens duomenis, kai yra užsiimama tokia veikla, kuri nepatenka į Bendrijos teisės taikymo sritį, kaip antai veikla, kuri numatyta Europos Sąjungos sutarties V ir VI antraštinėse dalyse, taip pat kai atliekamos tvarkymo operacijos, susijusios su visuomenės saugumu, gynyba, valstybės saugumu ir su valstybės veiksmais baudžiamosios teisės srityje (žr. direktyvos 3 straipsnį).

⁽²⁴⁾ 13 straipsnyje reglamentuojamos su informacija susijusios pareigos pavojų keliančiam asmeniui.

⁽²⁵⁾ Šiuo klausimu žr. pirmiau cituotos 2010 m. spalio 5 d. EDAPP nuomonės dėl Europos apsaugos orderio ir Europos tyrimo orderio baudžiamosiose bylose 45–49 dalis.

3. IŠVADOS

28. EDAPP palankiai vertina politikos uždavinius, kurių siekiama dviem aptariamais pasiūlymais, ir iš esmės pritaria Komisijos požiūriui. Nepaisant to, jis mano, kad aukų privatumo ir asmens duomenų apsauga siūlomoje direktyvoje tam tikrais atžvilgiais galėtų būti sugriežtinta ir paašikinta.
29. Siūlomoje direktyvoje, kuria nustatomi būtiniausi nusikaltimų aukų teisių, paramos joms ir jų apsaugos reikalavimai, EDAPP teisės aktų leidėjui pataria:
- į 23 straipsnį įtraukti bendrą nuostatą dėl privatumo ir asmens duomenų apsaugos, kurioje būtų nustatyta, kad valstybės narės visais būdais užtikrina aukų privataus ir šeimos gyvenimo apsaugą ir saugo aukų asmens duomenis nuo pirmo kontakto su valstybės institucijomis, per bet kokį bylos nagrinėjimą ir po jo. Be to, dabartinė 23 straipsnio 1 dalis turėtų būti pakeista taip, kad leistų teisminėms institucijoms patvirtinti apsaugos priemones ir „vykdant nusikalstamos veikos tyrimą“,
 - 23 straipsnio 1 dalyje konkrečiai nurodyti sąrašą būtinausių priemonių (kaip aptarta 14 dalyje), kurias teisminės institucijos gali patvirtinti, kad apsaugotų aukų ir jų šeimos narių privatumą ir atvaizdą,
 - numatyti, jog valstybės narės reikalauja, kad visos su aukomis bendraujančios institucijos patvirtintų aiškias taisykles, kuriomis vadovaudamosi jos galėtų iš aukos gautą arba su ja susijusią informaciją trečiajai šaliai atskleisti tik tuo atveju, jei auka aiškiai sutinka, kad tokia informacija būtų atskleista, arba jeigu yra teisinis pagrindas ar įgaliojimas tai daryti,
 - į 3 straipsnį įtraukti reikalavimą teikti aukoms informaciją apie tolesnį jų asmens duomenų tvarkymą pagal Direktyvos 95/46/EB 10 straipsnį ir apsvarstyti galimybę įtraukti konkrečias nuostatas dėl teisės susipažinti su savo asmens duomenimis,
 - paašikinti paramos aukai tarnybų teikiamoms paslaugoms pagal 7 straipsnį taikomą konfidencialumo reikalavimą, konkrečiai nurodant, kad auka turi teisę bet kokio teismo ar administracinio nagrinėjimo metu atsisakyti atskleisti konfidencialią bendravimo su paramos paslaugų teikėju informaciją ir kad tokio bendravimo informaciją trečioji šalis iš esmės gali atskleisti tik tuo atveju, jei ji su tuo sutinka (visų pirma žr. 22–23 dalis).
30. Siūlomame reglamente dėl apsaugos priemonių tarpusavio pripažinimo civilinėse bylose EDAPP teisės aktų leidėjui pataria:
- bent jau konstatuojamosiose pasiūlymo dalyse įterpti nuorodą į Direktyvą 95/46/EB, nurodant, kad pagal reglamentą tvarkomų asmens duomenų apsauga turėtų būti užtikrinama laikantis Direktyvą 95/46/EB įgyvendinančių nacionalinių įstatymų,
 - 13 straipsnyje aiškiai nurodyti, kad pavojų keliantis asmuo turėtų gauti tik tuos asmens duomenis, kurie yra neišvengiamai būtini priemonei vykdyti. Atliekant tokį perdavimą turėtų būti visais būdais stengiamasi neatskleisti atitinkamo saugomo asmens adreso arba kitos kontaktinės informacijos.

Priimta Briuselyje 2011 m. spalio 17 d.

Giovanni BUTTARELLI
*Europos duomenų apsaugos priežiūros
pareigūno padėjėjas*

Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno nuomonė dėl Tarybos sprendimo dėl Jungtinių Amerikos Valstijų ir Europos Sąjungos susitarimo dėl keleivio duomenų įrašų naudojimo ir perdavimo Jungtinių Valstijų vidaus saugumo departamentui sudarymo pasiūlymo

(2012/C 35/03)

EUROPOS DUOMENŲ APSAUGOS PRIEŽIŪROS PAREIGŪNAS,

atsižvelgdamas į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 16 straipsnį,

atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją, ypač į jos 7 ir 8 straipsnius,

atsižvelgdamas į 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽¹⁾,

atsižvelgdamas į 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo, ypač į jo 41 straipsnį ⁽²⁾,

PRIĖMĖ ŠIĄ NUOMONĘ:

1. ĮVADAS

1.1. Konsultacijos su EDAPP ir nuomonės tikslas

- 2011 m. lapkričio 28 d. Komisija priėmė Tarybos sprendimo dėl Jungtinių Amerikos Valstijų ir Europos Sąjungos susitarimo dėl keleivio duomenų įrašų (PNR) naudojimo ir perdavimo Jungtinių Valstijų Vidaus saugumo departamentui sudarymo pasiūlymą ⁽³⁾ (toliau – susitarimas).
- 2011 m. lapkričio 9 d. su EDAPP buvo neoficialiai skubos tvarka konsultuojamasi dėl pasiūlymo projekto. 2011 m. lapkričio 11 d. EDAPP pateikė nemažai riboto naudojimo pastabų. Šios nuomonės tikslas – papildyti šias pastabas atsižvelgiant į dabartinį pasiūlymą ir viešai paskelbti savo nuomonės. Šioje nuomonėje taip pat remiamasi įvairiais ankstesniais EDAPP ir 29 straipsnio darbo grupės priimtais dokumentais, susijusiais su PNR.

1.2. Pasiūlymo aplinkybės

- Susitarimu siekiama sukurti tvirtą teisinį pagrindą PNR duomenims iš ES į JAV perduoti. Šiuo metu PNR duomenys perduodami pagal 2007 m. sudarytą susitarimą ⁽⁴⁾, nes Parlamentas nusprendė savo balsavimą dėl pritarimo atidėti, iki bus išspręsti jam iškilę su duomenų apsauga susiję klausimai. Visų pirma savo 2010 m. gegužės 5 d. rezoliucijoje ⁽⁵⁾ Parlamentas nurodė šiuos reikalavimus:

⁽¹⁾ OL L 281, 1995 11 23, p. 31.

⁽²⁾ OL L 8, 2001 1 12, p. 1.

⁽³⁾ COM(2011) 807 galutinis.

⁽⁴⁾ Europos Sąjungos ir Jungtinių Amerikos Valstijų susitarimas dėl oro vežėjų atliekamo keleivio duomenų įrašo (PNR) duomenų tvarkymo ir perdavimo Jungtinių Valstijų vidaus saugumo departamentui (DHS) (OL L 204, 2007 8 4, p. 18).

⁽⁵⁾ 2010 m. gegužės 5 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl derybų dėl susitarimų dėl keleivio duomenų įrašo (PNR) su JAV, Australija ir Kanada pradžios (OL C 81 E, 2011 3 15, p. 70). Taip pat žr. 2003 m. kovo 13 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl oro transporto įmonių atliekamo asmens duomenų perdavimo transatlantinių skrydžių atveju (OL C 61 E, 2004 3 10, p. 381), 2003 m. spalio 9 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl oro transporto įmonių atliekamo asmens duomenų perdavimo transatlantinių skrydžių atveju: derybų su JAV padėtis (OL C 81 E, 2004 3 31, p. 105), 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl Komisijos sprendimo projekto dėl tinkamo JAV muitinių ir sienos apsaugos biurui perduodamų Keleivių duomenų įrašuose (PNR) esančių asmens duomenų apsaugos lygio (OL C 103 E, 2004 4 29, p. 665), 2006 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento rekomendaciją Tarybai dėl derybų siekiant susitarimo su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis dėl Keleivių duomenų įrašų (PNR) informacijos naudojimo siekiant užkirsti kelią terorizmui ir tarptautinio masto nusikalstamumui, įskaitant organizuotą nusikalstamumą (OL C 305 E, 2006 12 14, p. 250), 2007 m. vasario 14 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl SWIFT, PNR susitarimo ir transatlantinio dialogo šiais klausimais (OL C 287 E, 2007 11 29, p. 349) ir 2007 m. liepos 12 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl susitarimo su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis dėl keleivio duomenų įrašo (PNR) (Priimti tekstai, P6_TA(2007)0347). Visus dokumentus galima rasti interneto svetainėje <http://www.europarl.europa.eu>

- laikytis duomenų apsaugą reglamentuojančių nacionalinių ir Europos teisės aktų,
 - prieš priimant kokią nors teisėkūros priemonę atlikti poveikio privatumui vertinimą,
 - atlikti proporcingumo testą, iš kurio būtų matyti, kad esamos teisinės priemonės yra nepakankamos,
 - griežtai laikytis tikslo ribojimo principo ⁽⁶⁾ ir kiekvienu konkrečiu atveju riboti PNR duomenų naudojimą atsižvelgiant į konkrečius nusikaltimus arba grėsmes,
 - riboti renkamų duomenų kieki,
 - riboti saugojimo laikotarpius,
 - drausti duomenų gavybą arba klasifikavimą,
 - drausti automatiškai priimti sprendimus, turinčius didelį poveikį piliečiams ⁽⁷⁾,
 - nustatyti tinkamus nepriklausomos peržiūros, teisminės priežiūros ir demokratinės kontrolės mechanizmus,
 - tarptautinis duomenų perdavimas visais atvejais turėtų atitikti ES duomenų apsaugos standartus ir tokiam perdavimui turi būti taikomas tinkamumo nustatymo reikalavimas.
4. Dabartinis susitarimas turi būti nagrinėjamas atsižvelgiant į PNR bendrą koncepciją, kuri apima derybas su kitomis trečiosiomis šalimis (t. y. Australija ⁽⁸⁾ ir Kanada ⁽⁹⁾), ir pasiūlymą dėl ES lygmens PNR schemos ⁽¹⁰⁾. Susitarimas taip pat patenka į šiuo metu vykstančių derybų dėl ES ir JAV susitarimo dėl keitimosi asmens duomenimis vykdančios policijos ir teisminių bendradarbiavimą baudžiamosiose bylose sritį ⁽¹¹⁾. Atsižvelgiant į platesnį kontekstą, susitarimas parafuotas likus kelioms savaitėms iki galimo pasiūlymų dėl bendros duomenų apsaugos sistemos peržiūros priėmimo ⁽¹²⁾.
5. EDAPP palankiai vertina šią bendrą koncepciją, kuria siekiama, laikantis ES teisinių reikalavimų, sukurti nuoseklią PNR susitarimų teisinę sistemą. Tačiau jis apgailestauja, kad šis pasirinktas laikas neleidžia praktikoje užtikrinti šių susitarimų suderinamumo su naujomis ES duomenų apsaugos taisyklėmis. Jis taip pat norėtų priminti, kad bendras ES ir JAV susitarimas dėl keitimosi duomenimis turėtų būti taikomas ES ir JAV PNR susitarimui.

⁽⁶⁾ Gali būti naudojami tik teisėsaugos ir saugumo tikslais kovojant su organizuotu ir tarptautiniu terorizmu ir remiantis 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pamatiniame sprendime 2002/475/TVR dėl kovos su terorizmu (OL L 164, 2002 6 22, p. 3) ir 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pamatiniame sprendime 2002/584/TVR dėl Europos arešto orderio (OL L 190, 2002 7 18, p. 1) nustatytomis teisinėmis apibrėžtimis.

⁽⁷⁾ Draudimo skristi sprendimas ar sprendimas pradėti tyrimą ar baudžiamąjį persekiojimą niekada negali būti priimamas remiantis tik automatinės paieškos ar naršymo duomenų bazės rezultatais.

⁽⁸⁾ 2011 m. rugsėjo 29 d. pasirašytas Europos Sąjungos ir Australijos susitarimas dėl oro vežėjų atliekamo keleivio duomenų įrašo (PNR) duomenų tvarkymo ir perdavimo Australijos muitinės ir sienos apsaugos tarnybai.

⁽⁹⁾ Europos bendrijos ir Kanados Vyriausybės susitarimas dėl išankstinės informacijos apie keleivius ir keleivio duomenų įrašo duomenų apdorojimo (OL L 82, 2006 3 21, p. 15).

⁽¹⁰⁾ Pasiūlymas dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl keleivio duomenų įrašo duomenų naudojimo teroristinių nusikaltimų ir sunkių nusikaltimų prevencijos, nustatymo, tyrimo ir patraukimo už juos baudžiamojon atsakomybėn tikslais (COM/2011/0032 galutinis).

⁽¹¹⁾ 2010 m. gruodžio 3 d. Taryba leido pradėti derybas dėl ES ir JAV susitarimo dėl asmens duomenų apsaugos, kai tie duomenys perduodami ir tvarkomi nusikalstamų veikų, įskaitant terorizmą, prevencijos, tyrimo, nustatymo arba baudžiamąjo persekiojimo už jas tikslais vykdančios policijos ir teisminių bendradarbiavimą baudžiamosiose bylose. Komisijos pranešimą spaudai žr. interneto svetainėje <http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/10/1661>

⁽¹²⁾ Žr. Komisijos komunikatą dėl visapusiško požiūrio į asmens duomenų apsaugą Europos Sąjungoje, 2010 11 4, COM(2010) 609 galutinis, ir vėlesnius jos komunikatus.

2. BENDROS PASTABOS

6. Pagal ES pagrindinių teisių chartiją kiekvienas pagrindinių teisių ir laisvių ribojimas turi būti būtinas, proporcingas ir nustatytas įstatymu. Kaip ne kartą pareiškė EDAPP⁽¹³⁾ ir 29 straipsnio darbo grupė⁽¹⁴⁾, PNR schemų ir masinio PNR duomenų perdavimo trečiosioms šalims būtinumas ir proporcingumas iki šiol nebuvo įrodyti. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas ir Pagrindinių teisių agentūra taip pat pritaria šiai nuomonei⁽¹⁵⁾. Toliau pateikiamos konkrečios pastabos neturi įtakos šioms pradinėms ir pagrindinėms pastaboms.
7. Nors šiame susitarime nustatyta keletas patobulinimų, palyginti su 2007 m. susitarimu, ir jame numatytos tinkamos duomenų apsaugos ir priežiūros garantijos, atrodo, kad nė vienas iš pagrindinių pirmiau minėtose nuomonėse iškeltų klausimų nebuvo išspręstas, taip pat nebuvo įgyvendintos Europos Parlamento sutikimui gauti nustatytos sąlygos⁽¹⁶⁾.

3. KONKREČIOS PASTABOS

3.1. Turėtų būti paaiškintas tikslas

8. 4 straipsnio 1 dalyje nurodoma, kad JAV tvarko PNR duomenis siekdamas užkirsti kelią, nustatyti, tirti ir patraukti baudžiamojon atsakomybėn už: a) teroristinius nusikaltimus ir susijusius nusikaltimus ir b) nusikaltimus, už kuriuos taikoma trejų metų ar ilgesnio laisvės atėmimo bausmė ir kurie yra tarpvalstybinio pobūdžio. Kai kurios iš šių sąvokų apibrėžiamos išsamiau.
9. Nors šios apibrėžtys yra tikslesnės nei 2007 m. susitarime, vis dar esama tam tikrų neaiškių sąvokų ir išimčių, dėl kurių galėtų būti nepaisoma tikslo ribojimo principo ir pažeidžiamas teisinis tikrumas. Visų pirma:
- 4 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktyje formuluotė „veika, kuria (...), kaip atrodo, siekiama įbauginti arba daryti spaudimą“ (arba) „daryti įtaką vyriausybės politikai“ taip pat galėtų reikšti veiklas, kurios pagal Tarybos pamatinį sprendimą 2002/475/TVR⁽¹⁷⁾ negali būti pripažįstamos teroristiniais nusikaltimais. Sąvokos „atrodo“, „įbauginti“ ir „daryti įtaką“ turėtų būti išaiškintos taip, kad šios galimybės neatsirastų.
 - 4 straipsnio 1 dalies b punkte turėtų būti pateikiamas konkretus nusikaltimų sąrašas. Nuoroda į „kitus nusikaltimus, už kuriuos taikoma trejų metų ar ilgesnio laisvės atėmimo bausmė“, nėra pakankama, nes ši bausmės riba taikoma skirtingiems nusikaltimams ES ir JAV ir skirtingose ES valstybėse narėse ir JAV valstijose.

⁽¹³⁾ 2011 m. kovo 25 d. EDAPP nuomonė dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl PNR duomenų naudojimo teroristinių nusikaltimų ir sunkių nusikaltimų prevencijos, nustatymo, tyrimo ir patraukimo už juos baudžiamojon atsakomybėn tikslais pasiūlymo; 2011 m. liepos 15 d. EDAPP nuomonė dėl siūlomo Tarybos sprendimo sudaryti ES ir Australijos susitarimą dėl oro vežėjų atliekamo PNR duomenų tvarkymo ir perdavimo Australijos muitinės ir sienos apsaugos tarnybai; 2010 m. spalio 19 d. EDAPP nuomonė dėl PNR duomenų perdavimo trečiosioms šalims bendros koncepcijos ir 2007 m. gruodžio 20 d. EDAPP nuomonė dėl Tarybos pamatinio sprendimo dėl PNR duomenų naudojimo teisėsaugoje projekto. Visas nuomones galima rasti interneto svetainėje <http://www.edps.europa.eu>

⁽¹⁴⁾ 29 straipsnio darbo grupės nuomonė 10/2011 dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl keleivio duomenų įrašo duomenų naudojimo teroristinių nusikaltimų ir sunkių nusikaltimų prevencijos, nustatymo, tyrimo ir patraukimo už juos baudžiamojon atsakomybėn tikslais pasiūlymo; nuomonė 7/2010 dėl Europos Komisijos komunikato dėl keleivio duomenų įrašo (PNR) duomenų perdavimo trečiosioms šalims bendros koncepcijos; nuomonė 5/2007 dėl tolesnio Europos Sąjungos ir Jungtinių Amerikos Valstijų susitarimo dėl oro vežėjų atliekamo keleivio duomenų įrašo (PNR) duomenų tvarkymo ir perdavimo Jungtinių Valstijų vidaus saugumo departamentui, sudaryto 2007 m. liepos mėn., ir nuomonė 4/2003 dėl JAV užtikrinamos asmens duomenų perdavimo apsaugos lygio. Visas nuomones galima rasti interneto svetainėje http://ec.europa.eu/justice/policies/privacy/workinggroup/wpdocs/2011_en.htm

⁽¹⁵⁾ 2011 m. birželio 14 d. Europos Sąjungos pagrindinių teisių agentūros nuomonė dėl direktyvos dėl keleivio duomenų įrašo (PNR) duomenų naudojimo teroristinių nusikaltimų ir sunkių nusikaltimų prevencijos, nustatymo, tyrimo ir patraukimo už juos baudžiamojon atsakomybėn tikslais pasiūlymo (galima rasti interneto svetainėje <http://fra.europa.eu/fraWebsite/attachments/FRA-PNR-Opinion-June2011.pdf>) ir 2011 m. gegužės 5 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonė dėl direktyvos dėl keleivio duomenų įrašo duomenų naudojimo teroristinių nusikaltimų ir sunkių nusikaltimų prevencijos, nustatymo, tyrimo ir patraukimo už juos baudžiamojon atsakomybėn tikslais pasiūlymo (galima rasti interneto svetainėje <http://www.eesc.europa.eu/?i=portal.en.soc-opinions.15579>).

⁽¹⁶⁾ Žr. 5 išnašą.

⁽¹⁷⁾ 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2002/475/TVR dėl kovos su terorizmu (OL L 164, 2002 6 22, p. 3).

- Turėtų būti aiškiai nurodoma, kad susitarimas netaikomas smulkiems nusikaltimams.
- 4 straipsnio 2 dalyje sąvoka „didelė grėsmė“ turėtų būti paaiškinta, o naudoti PNR duomenis esant „teismo sankcijai“ turėtų būti galima tik 4 straipsnio 1 dalyje nustatytais atvejais.
- Panašiai, siekiant išvengti 4 straipsnio 3 dalies taikymo, pvz., sienų kontrolės tikslais, turėtų būti konkrečiai nurodyta, kad „išsamiau apklausiami arba patikrinami“ gali būti tik asmenys, kurie įtariami dalyvavę darant kurį nors 4 straipsnio 1 dalyje nurodytą nusikaltimą.

3.2. Turėtų būti susiaurintas perduodamų PNR duomenų sąrašas

10. Susitarimo I priede nustatyta 19 duomenų, kurie bus siunčiami JAV, rūšių. Dauguma jų taip pat apima skirtingų kategorijų duomenis ir sutampa su 2007 m. susitarimo duomenų laukeliais, kuriuos EDAPP ir 29 straipsnio darbo grupė jau pripažino neproporcingais ⁽¹⁸⁾.
11. Tai visų pirma reiškia „bendrų pastabų, įskaitant OSI ⁽¹⁹⁾, SSI ⁽²⁰⁾ ir SSR ⁽²¹⁾ informaciją“, laukelį, kuriame gali būti pateikiami duomenys, susiję su religiniais įsitikinimais (pvz., pasirinktas valgiaraštis) arba sveikata (pvz., prašymas išduoti neįgaliojo vežimėlį). Tokie neskelbtini duomenys turėtų būti aiškiai pašalinti iš sąrašo.
12. Vertinant sąrašo proporcingumą taip pat reikėtų atsižvelgti į tai, kad išankstinio perdavimo (susitarimo 15 straipsnio 3 dalis) atveju šios duomenų kategorijos apims ne tik duomenis apie faktinius keleivius, bet taip pat apie asmenis, kurie galiausiai neišskrenda (pvz., dėl atšauktų skrydžių).
13. Be to, atvirų duomenų laukelių buvimas galėtų pažeisti teisinį tikrumą. Tokios duomenų kategorijos, kaip „visa turima informacija ryšiams“, „visa informacija apie bagažą“ ir „bendros pastabos“, turėtų būti tinkamiau apibrėžtos.
14. Todėl sąrašas turėtų būti susiaurintas. Atsižvelgdami į 29 straipsnio darbo grupės nuomonę ⁽²²⁾, manome, kad duomenys turėtų būti ribojami šia informacija: PNR įrašų aptikimo kodas, užsakymo data, planuojamos kelionės data (-os), keleivio duomenys, kiti PNR duomenys, visi kelionės maršrutai, nemokamų bilietų identifikatoriai, bilietai į vieną pusę, informacija apie bilietų pardavimą, kompiuterizuotas bilietų kainos nurodymas (angl. ATFQ), bilieto numeris, bilieto išdavimo data, informacija apie keleivio neatvykimą, krepšių skaičius, bagažo registracijos numeriai, informacija apie paskutinės minutės atvykimą be bilieto užsakymo, kiekvienos maršruto dalies krepšių skaičius, savanoriškas arba nesavanoriškas žemesnės klasės bilietų keitimas į aukštesnės klasės bilietus, PNR duomenų pasikeitimai visuose pirmiau išvardytuose punktuose.

3.3. Vidaus saugumo departamentas neturėtų tvarkyti neskelbtinų duomenų

15. Susitarimo 6 straipsnyje nurodoma, kad Vidaus saugumo departamentas automatiškai filtruoja ir „užmaskuoja“ neskelbtinus duomenis. Tačiau neskelbtini duomenys bus saugomi ne trumpiau kaip 30 dienų ir konkrečiais atvejais galėtų būti naudojami (6 straipsnio 4 dalis). EDAPP norėtų pabrėžti, kad netgi „užmaskuoti“ šie duomenys vis dar bus „neskelbtini“ ir susiję su fiziniaisiais asmenimis, kurių tapatybę galima nustatyti.
16. Kaip jau pareiškė EDAPP, Vidaus saugumo departamentas neturėtų tvarkyti su ES piliečiais susijusių neskelbtinų duomenų, net jeigu jie „užmaskuojami“ juos gavus. EDAPP rekomenduoja susitarimo tekste konkrečiai nurodyti, kad oro vežėjai neturėtų perduoti Vidaus saugumo departamentui neskelbtinų duomenų.

⁽¹⁸⁾ Žr. pirmiau cituotas EDAPP ir 29 straipsnio darbo grupės nuomones.

⁽¹⁹⁾ Kita su tarnybomis susijusi informacija.

⁽²⁰⁾ Specialiųjų tarnybų informacija.

⁽²¹⁾ Specialiųjų tarnybų prašymai.

⁽²²⁾ Žr. pirmiau cituotą 29 straipsnio darbo grupės nuomonę 4/2003.

3.4. Saugojimo laikotarpis yra per ilgas

17. 8 straipsnyje nurodoma, kad PNR duomenys aktyviojoje duomenų bazėje bus saugomi iki 5 metų ir tuomet bus perkelti į pasyviąją duomenų bazę ir joje laikomi iki 10 metų. Šis maksimalus 15 metų saugojimo terminas akivaizdžiai yra neproporcingas, nepaisant to, duomenys laikomi „aktyviojoje“ ar „pasyviojoje“ duomenų bazėje, kaip tai jau pabrėžė EDAPP ir 29 straipsnio darbo grupė.
18. 8 straipsnio 1 dalyje konkrečiai nurodoma, kad duomenys bus „nuasmeninti ir užmaskuoti“ praėjus šešioms mėnesiams nuo to laiko, kai juos gauna Valstybės saugumo departamentas. Tačiau tiek „užmaskuoti“ duomenys, tiek pasyviojoje duomenų bazėje laikomi duomenys yra asmens duomenys tol, kol jie nėra anonimizuoti. Todėl duomenys turėtų būti anonimizuojami (negrįžtamai) arba nedelsiant ištrinami juos išanalizavus arba ne ilgiau kaip po 6 mėnesių.

3.5. Duomenų eksporto metodo naudojimas ir perdavimų dažnumas

19. EDAPP palankiai vertina 15 straipsnio 1 dalį, kurioje nurodoma, kad duomenys bus perduodami naudojant duomenų eksporto metodą. Tačiau pagal 15 straipsnio 5 dalį reikalaujama, kad vežėjai prie PNR duomenų „prieigą suteiktų“ išskirtinėmis aplinkybėmis. Siekdami aiškiai pašalinti galimybę naudoti duomenų importavimo sistemą ir atsižvelgdami problemas, kurias dar kartą neseniai pabrėžė 29 straipsnio darbo grupė⁽²³⁾, primygtinai patariame susitarime nustatyti aiškų draudimą, kad JAV pareigūnai negalėtų atskirai susipažinti su duomenimis per duomenų importavimo sistemą.
20. Susitarime turėtų būti apibrėžtas oro vežėjų atliekamų perdavimų Vidaus saugumo departamentui skaičius ir periodiškumas. Siekiant didinti teisinį tikrumą, sąlygos, kuriomis būtų galima atlikti papildomus perdavimus, taip pat turėtų būti išsamiau apibrėžtos.

3.6. Duomenų saugumas

21. EDAPP palankiai vertina susitarimo 5 straipsnį dėl duomenų saugumo ir vientisumo, ypač pareigą pranešti asmenims, kurių privatumas pažeistas, apie privatumo incidentą. Tačiau turėtų būti paaiškinti toliau pateikiami duomenų pažeidimo pranešimo elementai:
 - pranešimo gavėjai: turėtų būti konkrečiai nurodoma, kurioms „atitinkamoms Europos institucijoms“ turėtų būti pranešama. Bet kuriuo atveju tai turėtų būti nacionalinės duomenų apsaugos institucijos. Kompetentingai JAV institucijai taip pat turėtų būti pranešama,
 - riba, kurią viršijus, šioms institucijoms turi būti pranešama: turėtų būti apibrėžta „svarbaus privatumo incidento“ reikšmė,
 - turėtų būti konkrečiai nurodytas pranešimo asmenims ir institucijoms turinys.
22. EDAPP pritaria pareigai registruoti arba dokumentuoti visą prieigą prie PNR ir PNR tvarkymą, nes tai leis patikrinti, ar Vidaus saugumo departamentas tinkamai naudojo PNR duomenis ir ar nebuvo neteisėtai pasinaudota prieiga prie sistemos.

3.7. Prižiūra ir vykdymo užtikrinimas

23. EDAPP palankiai vertina tai, kad susitarimo privatumo apsaugos priemonių laikymąsi prižiūrės ir nepriklausomą peržiūrą atliks departamento privatumo pareigūnai, pvz., Vidaus saugumo departamento vyriausiasis privatumo pareigūnas, kaip nustatyta 14 straipsnio 1 dalyje. Tačiau siekiant užtikrinti

⁽²³⁾ Žr. 29 straipsnio darbo grupės 2011 m. sausio 19 d. laišką Komisijos narei C. Malmström dėl ES PNR susitarimų su JAV, Kanada ir Australija.

veiksmingą duomenų subjektų teisių įgyvendinimą EDAPP ir nacionalinės duomenų apsaugos institucijos turėtų kartu su Vidaus saugumo departamentu parengti šių teisių įgyvendinimo procedūras ir būdus ⁽²⁴⁾. EDAPP palankiai vertintų, jeigu susitarime būtų pateikta nuoroda į šį bendradarbiavimą.

24. EDAPP tvirtai pritaria teisei į žalos atlyginimą „nepriklausomai nuo pilietybės, kilmės šalies arba gyvenamosios vietos“, kuri nustatyta 14 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje. Tačiau jis apgailestauja, kad 21 straipsnyje aiškiai nurodyta, jog susitarimu „pagal JAV teisę nesukuriamos ir nesuteikiamos jokios teisės jokiam asmeniui“. Net jeigu pagal susitarimą JAV suteikiama teisė į „teisminę peržiūrą“, tokia teisė negali būti lygiavertė teisei į veiksmingą žalos atlyginimą teismine tvarka ES, visų pirma atsižvelgiant į 21 straipsnyje nustatytą ribojimą.

3.8. Tolesnis nacionalinis ir tarptautinis duomenų perdavimas

25. Susitarimo 16 straipsnyje draudžiama perduoti duomenis vidaus institucijoms, kurios neužtikrina „lygiaverčių arba panašių“ apsaugos priemonių, panašių į tas, kurios nustatytos šiame susitarime. EDAPP palankiai vertina šią nuostatą. Tačiau institucijų, kurios galėtų gauti PNR duomenis, sąrašas turėtų būti išsamiau nustatytas. Tarptautinio duomenų perdavimo atveju susitarime nustatyta, kad jie turėtų būti atliekami tik jeigu gavėjas ketina juos naudoti pagal šį susitarimą ir užtikrina „panašias“ apsaugos priemones į tas, kurios nustatytos šiame susitarime, išskyrus neatidėliotinas aplinkybes.
26. Dėl susitarime vartojamų žodžių „panašus“ arba „lygiavertis“ – EDAPP norėtų pabrėžti, kad joks vidaus arba tarptautinis tolesnis duomenų perdavimas, kurį atlieka Vidaus saugumo departamentas, neturėtų vykti, kol gavėjas neužtikrina apsaugos priemonių, kurios yra ne mažiau griežtos nei tos, kurios nustatytos šiame susitarime. Susitarime taip pat turėtų būti paaiškinta, jog PNR duomenų perdavimas atliekamas kiekvienu konkrečiu atveju užtikrinant, kad atitinkamiems gavėjams bus perduodami tik būtini duomenys, ir jokios išimtis neturėtų būti leidžiamos. Be to, EDAPP rekomenduoja duomenų perdavimams taikyti išankstinį teismo leidimą.
27. 17 straipsnio 4 dalyje nurodoma, kad kai trečiajai šaliai perduodami ES valstybės narės gyventojų duomenys, kompetentingos atitinkamos valstybės narės institucijos turėtų būti informuojamos tais atvejais, kai Vidaus saugumo departamentas žino apie šią padėtį. Ši sąlyga turėtų būti išbraukta, nes Vidaus saugumo departamentas visada turėtų žinoti apie tolesnį perdavimą trečiosioms šalims.

3.9. Susitarimo forma ir peržiūra

28. Nėra aišku, kokia teisinę formą JAV priskirs šiam susitarimui jį sudarydama ir kaip šis susitarimas taps privalomas JAV. Tai turėtų būti paaiškinta.
29. 20 straipsnio 2 dalyje aptariamas suderinamumas su galima ES PNR schema. EDAPP pažymi, kad per konsultacijas dėl šio susitarimo patikslinimų visų pirma turi būti nagrinėjama, „ar kokioje nors būsimoje ES PNR sistemoje būtų taikomos ne tokios griežtos duomenų apsaugos priemonės, nei tos, kurios nustatytos dabartiniame susitarime“. Siekiant užtikrinti nuoseklumą, atliekant bet koki patikslinimą taip pat (ir ypač) turėtų būti atsižvelgiama į griežtesnes apsaugos priemones bet kokioje būsimoje PNR sistemoje.
30. Susitarimas taip pat turėtų būti peržiūrimas atsižvelgiant į naują duomenų apsaugos sistemą ir tai, kad vėliau gali būti sudarytas bendras ES ir JAV susitarimas dėl keitimosi asmens duomenimis vykdant policijos ir teisminių bendradarbiavimą baudžiamosiose bylose. Galėtų būti pridedama nauja nuostata, panaši į 20 straipsnio 2 dalį, kurioje būtų nurodyta, kad „(...) jeigu ir kai ES patvirtinama nauja duomenų apsaugos teisinė sistema arba ES ir JAV sudaro naują susitarimą dėl keitimosi duomenimis, Šalys konsultuojasi ir nustato, ar šį Susitarimą reikėtų atitinkamai patikslinti. Per šias konsultacijas visų

⁽²⁴⁾ 29 straipsnio darbo grupė, pvz., jau nustatė informacijos teikimo keleiviams gaires (žr. 2007 m. vasario 15 d. 29 straipsnio darbo grupės nuomonę 2/2007 (peržiūrėta ir atnaujinta 2008 m. birželio 24 d.) dėl informacijos keleiviams apie PNR duomenų perdavimą JAV institucijoms, nuomonę galima rasti interneto svetainėje http://ec.europa.eu/justice/policies/privacy/docs/wpdocs/2008/wp151_en.pdf).

pirma nagrinėjama, ar ateityje atlikus kokį nors ES duomenų apsaugos teisinės sistemos pakeitimą arba kokiame nors būsimame ES ir JAV duomenų apsaugos susitarime būtų taikomos mažiau griežtos duomenų apsaugos priemonės nei numatytosios dabartiniame susitarime“.

31. Dėl susitarimo peržiūros (23 straipsnis) – EDAPP mano, kad nacionalinės duomenų apsaugos institucijos turėtų būti aiškiai įtrauktos į peržiūros grupę. Peržiūros metu taip pat daug dėmesio turėtų būti skiriama priemonių būtinumo ir proporcingumo vertinimui, veiksmingam duomenų subjektų teisių įgyvendinimui ir patikrinama duomenų subjektų prašymų nagrinėjimo praktikoje tvarka, ypač tais atvejais, kai neleidžiama tiesiogiai susipažinti su duomenimis. Turėtų būti konkrečiai nurodomas peržiūrų dažnumas.

4. IŠVADA

32. EDAPP palankiai vertina susitarimo saugumo ir priežiūros apsaugos priemonės ir patobulinimus, palyginti su 2007 m. susitarimu. Tačiau išlieka daug problemų, visų pirma susijusių su PNR bendros koncepcijos nuoseklumu, tikslo ribojimu, Vidaus saugumo departamentui perduodamų duomenų kategorijomis, neskelbtinų duomenų tvarkymu, saugojimo terminu, duomenų eksporto metodo išimtimis, duomenų subjektų teisėmis ir tolesniais perdavimais.
33. Šios pastabos neturi įtakos jokios teisėtos PNR schemos būtinumo ir proporcingumo reikalavimams ir susitarimui, kuriuo nustatomi masiniai PNR duomenų perdavimai iš ES į trečiąsias šalis. Kaip gegužės 5 d. savo rezoliucijoje dar kartą patvirtino Europos Parlamentas, „būtinumas ir proporcingumas yra pagrindiniai principai, be kurių kova su terorizmu niekada nebus veiksminga“.

Priimta Briuselyje 2011 m. gruodžio 9 d.

Peter HUSTINX

Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas

IV

(Pranešimai)

EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRANEŠIMAI

EUROPOS KOMISIJA

Euro kursas ⁽¹⁾

2012 m. vasario 8 d.

(2012/C 35/04)

1 euro =

Valiuta	Valiutos kursas	Valiuta	Valiutos kursas		
USD	JAV doleris	1,3274	AUD	Australijos doleris	1,2251
JPY	Japonijos jena	102,11	CAD	Kanados doleris	1,3199
DKK	Danijos krona	7,4328	HKD	Honkongo doleris	10,2927
GBP	Svaras sterlingas	0,83495	NZD	Naujosios Zelandijos doleris	1,5814
SEK	Švedijos krona	8,8285	SGD	Singapūro doleris	1,6519
CHF	Šveicarijos frankas	1,2114	KRW	Pietų Korėjos vonas	1 480,91
ISK	Islandijos krona		ZAR	Pietų Afrikos randas	10,0158
NOK	Norvegijos krona	7,6290	CNY	Kinijos ženminbi juanis	8,3614
BGN	Bulgarijos levas	1,9558	HRK	Kroatijos kuna	7,5823
CZK	Čekijos krona	24,812	IDR	Indonezijos rupija	11 791,74
HUF	Vengrijos forintas	289,65	MYR	Malaizijos ringitas	3,9878
LTL	Lietuvos litas	3,4528	PHP	Filipinų pesas	56,109
LVL	Latvijos latas	0,6990	RUB	Rusijos rublis	39,5590
PLN	Lenkijos zlotas	4,1773	THB	Tailando batas	40,791
RON	Rumunijos leja	4,3505	BRL	Brazilijos realas	2,2853
TRY	Turkijos lira	2,3191	MXN	Meksikos pesas	16,8232
			INR	Indijos rupija	65,2350

⁽¹⁾ Šaltinis: valiutų perskaičiavimo kursai paskelbti ECB.

**EUROPOS BENDRIJŲ MIGRUOJANČIŲJŲ DARBUOTOJŲ SOCIALINĖS APSAUGOS
ADMINISTRACINĖ KOMISIJA**

Valiutų keitimo kursai, vadovaujantis Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 574/72

(2012/C 35/05)

Reglamento (EEB) Nr. 574/72 107 straipsnio 1, 2 ir 4 dalys

Referencinis laikotarpis: 2012 m. sausio mėn.

Taikymo laikotarpis: 2012 m. balandžio, gegužės, birželio mėn.

01-2012	EUR	BGN	CZK	DKK	LVL	LTL	HUF	PLN
1 EUR =	1	1,95580	25,5308	7,43531	0,698968	3,45280	307,329	4,37601
1 BGN =	0,511300	1	13,0539	3,80167	0,357382	1,76542	157,137	2,23745
1 CZK =	0,0391684	0,0766056	1	0,291229	0,0273775	0,135241	12,0376	0,171402
1 DKK =	0,134493	0,263042	3,43372	1	0,0940066	0,464379	41,3337	0,588545
1 LVL =	1,43068	2,79812	36,5264	10,6376	1	4,93985	439,690	6,26068
1 LTL =	0,289620	0,566439	7,39422	2,15341	0,202435	1	89,0087	1,26738
1 HUF =	0,00325384	0,00636386	0,0830731	0,0241933	0,00227433	0,0112349	1	0,0142389
1 PLN =	0,228518	0,446936	5,83425	1,69911	0,159727	0,789029	70,2304	1
1 RON =	0,230327	0,450474	5,88043	1,71255	0,160991	0,795274	70,7862	1,00791
1 SEK =	0,112991	0,220988	2,88475	0,840122	0,0789771	0,390135	34,7254	0,494450
1 GBP =	1,20178	2,35043	30,6823	8,93558	0,840003	4,14949	369,341	5,25899
1 NOK =	0,130290	0,254821	3,32640	0,968744	0,0910683	0,449864	40,0418	0,570149
1 ISK =	0,00626073	0,0122447	0,159841	0,0465504	0,00437605	0,021617	1,92410	0,0273970
1 CHF =	0,825910	1,61531	21,0861	6,14089	0,577284	2,85170	253,826	3,61419

01-2012	RON	SEK	GBP	NOK	ISK	CHF
1 EUR =	4,34165	8,85027	0,832102	7,67520	159,726	1,21079
1 BGN =	2,21988	4,52514	0,425453	3,92433	81,6678	0,619075
1 CZK =	0,170056	0,346651	0,0325921	0,300626	6,25621	0,0474246
1 DKK =	0,583923	1,19030	0,111912	1,03226	21,4821	0,162843
1 LVL =	6,21151	12,6619	1,19047	10,9808	228,517	1,73225
1 LTL =	1,25743	2,56321	0,240993	2,22289	46,2598	0,350668
1 HUF =	0,0141270	0,0287974	0,00270753	0,0249739	0,519723	0,00393971
1 PLN =	0,992147	2,02245	0,190151	1,75393	36,5003	0,276687
1 RON =	1	2,03846	0,191656	1,76781	36,7892	0,278877
1 SEK =	0,490567	1	0,0940200	0,867228	18,0476	0,136808
1 GBP =	5,21769	10,6360	1	9,22388	191,955	1,45509
1 NOK =	0,565672	1,15310	0,108414	1	20,8106	0,157753
1 ISK =	0,0271819	0,0554091	0,00520956	0,0480523	1	0,0075804
1 CHF =	3,58581	7,30952	0,687241	6,33902	131,919	1

Note: all cross rates involving ISK are calculated using ISK/EUR rate data from the Central Bank of Iceland

reference: Jan-12	1 EUR in national currency	1 unit of N.C. in EUR
BGN	1,95580	0,511300
CZK	25,5308	0,0391684
DKK	7,43531	0,134493
LVL	0,698968	1,43068
LTL	3,45280	0,289620
HUF	307,329	0,00325384
PLN	4,37601	0,228518
RON	4,34165	0,230327
SEK	8,85027	0,112991
GBP	0,832102	1,20178
NOK	7,67520	0,130290
ISK	159,726	0,00626073
CHF	1,21079	0,825910

Note: ISK/EUR rates based on data from the Central Bank of Iceland

1. Reglamente (EEB) Nr. 574/72 nustatyta, kad kita valiuta išreikštų sumų valiutos keitimo kursą apskaičiuoja Komisija, remdamasi 2 dalyje nurodyto referencinio laikotarpio mėnesiniu valiutų referencinių keitimo kursų, kuriuos skelbia Europos Centrinis Bankas, vidurkiu.
2. Referencinis laikotarpis yra:
 - sausio mėnuo keitimo kursams, taikytiniems nuo ateinančio balandžio 1 d.,
 - balandžio mėnuo keitimo kursams, taikytiniems nuo ateinančio liepos 1 d.,
 - liepos mėnuo keitimo kursams, taikytiniems nuo ateinančio spalio 1 d.,
 - spalio mėnuo keitimo kursams, taikytiniems nuo ateinančio sausio 1 d.

Valiutų keitimo kursai skelbiami antruose vasario, gegužės, rugpjūčio ir lapkričio mėnesių *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* (C serija) numeriuose.

PRANEŠIMAI, SUSIJĘ SU EUROPOS EKONOMINE ERDVE

ELPA PRIEŽIŪROS TARNYBA

EEE susitarimo 53 straipsnio taikymo jūrų transporto paslaugoms gairės

(2012/C 35/06)

- A. Šis pranešimas parengtas pagal Europos ekonominės erdvės susitarimo (toliau – EEE susitarimas) taisykles ir ELPA valstybių susitarimą dėl Priežiūros institucijos ir Teisingumo Teismo steigimo (toliau – Institucijos ir Teismo susitarimas).
- B. Europos Komisija (toliau – Komisija) parengė EB sutarties 81 straipsnio taikymo jūrų transporto paslaugoms gaires⁽¹⁾. Tame neprivalomame dokumente nustatomi principai, kurių laikysis Komisija, apibrėždama rinkas ir vertindama bendradarbiavimo susitarimus jūrų transporto paslaugų, t. y. linijinės laivybos paslaugų, kabotažo ir tarptautinių trampinių paslaugų, sektoriuose, kuriems tiesioginį poveikį padarė 2006 m. rugsėjo 25 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1419/2006⁽²⁾ nustatyti pakeitimai.
- C. ELPA priežiūros institucija mano, kad minėtas aktas yra svarbus EEE. Siekdama išlaikyti vienodas konkurencijos sąlygas ir užtikrinti vienodą EEE konkurencijos taisyklių taikymą visoje Europos ekonominėje erdvėje ELPA priežiūros institucija, naudodamasi Institucijos ir Teismo susitarimo 5 straipsnio 2 dalies b punktu jai suteiktais įgaliojimais, priima šį pranešimą. Taikydama atitinkamas EEE taisykles konkrečiai bylai ji ketina vadovautis šiame pranešime nurodytais principais ir taisyklėmis⁽³⁾.
- D. Visų pirma šiuo pranešimu siekiama paaiškinti, kaip ELPA priežiūros institucija, apibrėždama rinkas ir vertindama bendradarbiavimo susitarimus linijinės laivybos paslaugų, kabotažo ir tarptautinių trampinių paslaugų sektoriuose, taikys 53 straipsnį.
- E. Šis pranešimas taikomas tais atvejais, kai Institucija yra kompetentinga priežiūros institucija pagal EEE susitarimo 56 straipsnį.

1. ĮVADAS

1. Šiose gairėse nustatyti principai, kurių laikysis ELPA priežiūros institucija, apibrėždama rinkas ir vertindama bendradarbiavimo susitarimus jūrų transporto paslaugų, t. y. linijinės laivybos paslaugų, kabotažo ir tarptautinių trampinių paslaugų, sektoriuose, kuriems tiesioginį poveikį padarė Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1419/2006⁽⁴⁾ nustatyti pakeitimai.

⁽¹⁾ OL C 245, 2008 9 26, p. 2.

⁽²⁾ 2006 m. rugsėjo 25 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1419/2006, panaikinantys Reglamentą (EEB) Nr. 4056/86, nustatantį išsamias Sutarties 85 ir 86 (dabar 81 ir 82) straipsnių taikymo jūrų transportui taisykles, ir iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1/2003, išplečiant jo taikymo sritį, įtraukiant kabotažą ir tarptautines trampines paslaugas (OL L 269, 2006 9 28, p. 1). Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1419/2006 į EEE susitarimą įtrauktas EEE jungtinio komiteto sprendimu Nr. 153/2006, iš dalies keičiančiu XIII priedą (Transportas), XIV priedą (Konkurencija) ir 21 protokolą (OL L 89, 2007 3 29, p. 25 ir EEE priedas Nr. 15, 2007 3 29, p. 20).

⁽³⁾ Kompetenciją nagrinėti atskiras bylas, patenkančias į EEE susitarimo 53 ir 54 straipsnių taikymo sritį, ELPA priežiūros institucija ir Komisija pasidalijusios pagal EEE susitarimo 56 straipsnyje nustatytas taisykles. Kiekvieną konkrečią bylą kompetentinga nagrinėti tik viena priežiūros institucija.

⁽⁴⁾ Žr. 2 išnašą dėl 2006 m. rugsėjo 25 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1419/2006 ir jo įtraukimo į EEE susitarimą.

2. Šiomis gairėmis siekiama padėti įmonėms ir įmonių asociacijoms, daugiausia teikiančioms tas paslaugas į Europos ekonominės erdvės uostą ar uostus ir (arba) iš uosto ar uostų, įvertinti, ar jų susitarimai⁽⁵⁾ dera su EEE susitarimo 53 straipsniu. Gairės netaikomos kitiems sektoriams.
3. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1419/2006 išplėsta 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų EB sutarties 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo⁽⁶⁾ ir 2004 m. balandžio 7 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 773/2004 dėl bylų nagrinėjimo Komisijoje pagal EB sutarties 81 ir 82 straipsnius tvarkos⁽⁷⁾ taikymo sritis, įtraukiant kabotažą ir trampinių laivų paslaugas. Taigi, Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1419/2006 įtraukus į EEE susitarimą atitinkamai iš dalies keičiamos susijusios EEE taisyklės. Todėl nuo 2006 m. gruodžio 9 d. visiems jūrų transporto paslaugų sektoriams taikoma bendroji procedūrų sistema.
4. Kadangi konferencijų sistema nebetenkina EB sutarties 81 straipsnio 3 dalyje (dabar SESV 101 straipsnio 3 dalis) nustatytų kriterijų, Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1419/2006 taip pat buvo panaikintas 1986 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 4056/86 dėl EB Sutarties 85 ir 86 (dabar 81 ir 82) straipsnių taikymo jūrų transportui⁽⁸⁾, kuriame lainerių konferencijoms buvo nustatyta bendroji išimtis, pagal kurią laivybos linijos lainerių konferencijų susitikimuose galėjo nustatyti tarifus ir kitas vežimo sąlygas. Taigi, Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1419/2006 įtraukus į EEE susitarimą konferencijų sistamai nuo 2008 m. spalio 18 d. panaikinama bendroji išimtis, pagal kurią netaikomas draudimas, nustatytas EEE susitarimo 53 straipsnio 1 dalyje. Todėl linijiniai vežėjai, teikiantys paslaugas į vieną Europos ekonominės erdvės uostą arba kelis uostus ir (arba) iš uosto (-ų), turi nutraukti visus lainerių konferencijos veiksmus, kuriais prieštaraujama EEE susitarimo 53 straipsniui. Taip yra neatsižvelgiant į tai, ar kitose teisinėse sistemose aiškiau arba tyliu sutikimu lainerių konferencijoms leidžiama nustatyti tarifus arba aptarti susitarimus. Be to, konferencijų dalyviai turėtų užtikrinti, kad bet koks pagal konferencijų sistemą priimtas susitarimas nuo 2008 m. spalio 18 d. derėtų su EEE susitarimo 53 straipsniu.
5. Šiomis gairėmis papildomos kituose pranešimuose jau paskelbtos Institucijos gairės. Gairės dėl EEE susitarimo 53 straipsnio taikymo horizontalaus bendradarbiavimo susitarimams⁽⁹⁾ ir Gairės dėl EEE susitarimo 53 straipsnio 3 dalies taikymo⁽¹⁰⁾ yra ypač svarbios, nes jūrų transporto paslaugų sektoriuje sudaromi išsamūs konkuruojančių vežėjų tarpusavio bendradarbiavimo susitarimai.
6. Linijinės laivybos horizontalaus bendradarbiavimo susitarimams dėl bendrųjų paslaugų teikimo taikomas 2000 m. balandžio 19 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 823/2000 dėl EB sutarties 81 straipsnio 3 dalies taikymo tam tikroms linijinės laivybos bendrovių (konsorciūmų) susitarimų, sprendimų ir suderintų veiksmų grupėms, įtrauktas į EEE susitarimą⁽¹¹⁾. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 823/2000 2010 m. balandžio 26 d. bus pakeistas 2009 m. rugsėjo 28 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 906/2009⁽¹²⁾. Tuose reglamentuose, įtrauktuose į EEE susitarimą, nustatomos sąlygos, kaip

⁽⁵⁾ Terminas „susitarimas“ apima susitarimus, įmonių asociacijų sprendimus ir suderintus veiksmus.

⁽⁶⁾ Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1/2003 (OL L 1, 2003 1 4, p. 1) į EEE susitarimo XIV priedą ir 21 ir 23 protokolus įtrauktas 2004 m. rugsėjo 24 d. EEE jungtinio komiteto sprendimu Nr. 130/2004 (OL L 64, 2005 3 10, p. 57 ir EEE priedas Nr. 12, 2005 3 10, p. 42), o į Institucijos ir Teismo susitarimo 4 protokolo II skyrių – 2004 m. rugsėjo 24 d. ELPA valstybių susitarimu.

⁽⁷⁾ Komisijos reglamentas (EB) Nr. 773/2003 (OL L 123, 2004 4 27, p. 18) į EEE susitarimo 21 ir 23 protokolus įtrauktas 2004 m. gruodžio 3 d. EEE jungtinio komiteto sprendimu Nr. 178/2004 (OL L 133, 2005 5 26, p. 35 ir EEE priedas Nr. 26, 2005 5 26, p. 25), o į Institucijos ir Teismo susitarimo 4 protokolo III skyrių – 2004 m. gruodžio 3 d. ELPA valstybių susitarimu.

⁽⁸⁾ Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 4056/86 (OL L 378, 1986 12 31, p. 4) įtrauktas į EEE susitarimo XIV priedo G skyriaus 11 punktą.

⁽⁹⁾ Gairės dėl EEE susitarimo 53 straipsnio taikymo horizontalaus bendradarbiavimo susitarimams (OL C 266, 2002 10 31, p. 1 ir EEE priedas Nr. 55, 2002 10 31, p. 1).

⁽¹⁰⁾ Gairės dėl EEE susitarimo 53 straipsnio 3 dalies taikymo (OL C 208, 2007 9 6, p. 1 ir EEE priedas Nr. 42, 2007 9 6, p. 1).

⁽¹¹⁾ Komisijos reglamentas (EB) Nr. 823/2000 (OL L 100, 2000 4 20, p. 24) į EEE susitarimo XIV priedo G skyriaus 11c punktą įtrauktas EEE jungtinio komiteto sprendimu Nr. 49/2000 (OL L 237, 2000 9 21, p. 60 ir EEE priedas Nr. 42, 2000 9 21, p. 3).

⁽¹²⁾ Komisijos reglamentas (EB) Nr. 906/2009 (OL L 256, 2009 9 29, p. 31), dar neįtrauktas į EEE susitarimą.

apibrėžta EEE susitarimo 53 straipsnio 3 dalyje, kurioms esant EEE susitarimo 53 straipsnio 1 dalyje nustatytas draudimas netaikomas dviejų arba daugiau laivus eksploatuojančių vežėjų (konsorciūmų) tarpusavio susitarimams.

7. Šiomis gairėmis nepažeidžiamas EEE susitarimo 53 straipsnio aiškinimas, kurį gali pateikti ELPA teismas, Teisingumo Teismas arba Europos Sąjungos Bendrasis Teismas. Gairėse pateikti principai turi būti taikomi kiekvienu atveju atsižvelgiant į konkrečias aplinkybes.
8. Institucija taikys šias gaires penkerius metus.

2. JŪRŲ TRANSPORTO PASLAUGOS

2.1. Taikymo sritis

9. Linijinės laivybos paslaugų, kabotažo ir trampinių paslaugų sektoriai yra jūrų transporto sektoriai, kuriems tiesioginį poveikį padarė pakeitimai, susiję su Tarybos reglamento (EB) Nr. 1419/2006 įtraukimu į EEE susitarimą.
10. Linijinė laivyba – reguliarius krovinių, dažniausiai konteineriuose, vežimas į uostus tam tikru geografiniu maršrutu, paprastai vadinamu linija. Kitos linijinės laivybos bendros savybės: tvarkaraščiai ir plaukimo dienos yra iš anksto paskelbti, o paslaugos teikiamos kiekvienam transporto naudotojui.
11. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 4056/86, įtraukto į EEE susitarimo XIV priedo G skyriaus 11 punktą⁽¹³⁾, 1 straipsnio 3 dalies a punkte trampinių laivų paslaugos apibrėžtos kaip nepakuotų arba pakuotų prekių vežimas frachtuojant visą laivą arba jo dalį vieno arba keleto ekspeditorių pagal kelionės planą, tvarkaraštį arba bet kurios kitos formos nereguliais ar neskelbiamais reisais, kai dėl važtos tarifų laisvai susitariama kiekvienu konkrečiu atveju, atsižvelgiant į pasiūlą ir paklausą. Dažniausiai tai vienos rūšies prekių, kuriomis užpildomas visas laivas, vežimas ne pagal tvarkaraštį⁽¹⁴⁾.
12. Kabotažas – jūrų transporto paslaugų, įskaitant trampinę ir linijinę laivybą, teikimas tarp dviejų arba daugiau tos pačios EEE valstybės uostų⁽¹⁵⁾. Nors šios gairės konkrečiai neskirtos kabotažo paslaugoms, jos vis dėlto taikomos šioms paslaugoms, jeigu šios paslaugos teikiamos kaip linijinės arba trampinės laivybos paslaugos.

2.2. Poveikis EEE valstybių tarpusavio prekybai

13. EEE susitarimo 53 straipsnis taikomas visiems susitarimams, kurie gali daryti pastebimą poveikį EEE valstybių tarpusavio prekybai. Kad būtų padarytas poveikis prekybai, turi būti įmanoma pakankamai tikėtinai numatyti, jog remiantis objektyviais teisiniais arba faktiniais veiksniais susitarimas arba elgesys gali turėti tiesioginį arba netiesioginį, faktinį arba galimą poveikį EEE valstybių tarpusavio prekybos modeliui⁽¹⁶⁾. Institucija Gairėse dėl poveikio prekybai koncepcijos pagal EEE susitarimo 53 ir 54 straipsnius paskelbė paaiškinimus, kaip ji taikys poveikio prekybai koncepciją⁽¹⁷⁾.

⁽¹³⁾ Žr. 8 išnašą.

⁽¹⁴⁾ Komisija nustatė kelias specializuotam transportui būdingas savybes, dėl kurių jis skiriasi nuo linijinių paslaugų ir trampinių laivų paslaugų. Jos susijusios su reguliarių paslaugų, susijusių su konkrečios rūšies krovinių, teikimu. Paslaugos dažniausiai teikiamos pagal frachtavimo sutartis naudojant specializuotus laivus, kurie yra techniškai pritaikyti ir (arba) pastatyti konkrečioms kroviniams vežti. 1994 m. spalio 19 d. Komisijos sprendimo 94/980/EB byloje IV/34.446 – *Transatlantinis susitarimas* (OL L 376, 1994 12 31, p. 1) (toliau – TAS sprendimas) 47–49 punktai.

⁽¹⁵⁾ 1992 m. gruodžio 7 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 3577/92, taikančio laisvės teikti paslaugas principą jūrų transportui valstybėse narėse (jūrų kabotažas) (OL L 364, 1992 12 12, p. 7), į EEE susitarimo XIII priedo V skyriaus 53a punktą įtraukto EEE jungtinio komiteto sprendimu Nr. 70/97 (OL L 30, 1998 2 5, p. 42 ir EEE priedas prie OL Nr. 5, 1998 2 5, p. 175), 1 straipsnis.

⁽¹⁶⁾ Europos Teisingumo Teismo 1985 m. liepos 11 d. sprendimo *Remia BV ir kiti prieš Komisiją*, 42/84, Rink. p. 2545, 22 punktas ir 1983 m. gruodžio 14 d. sprendimo *Ciments et Bétons de l'Est prieš Kerpen & Kerpen*, 319/82, Rink. p. 4173, 9 punktas.

⁽¹⁷⁾ OL C 291, 2006 11 30, p. 46 ir EEE priedas Nr. 59, 2006 11 30, p. 18.

14. Linijinės laivybos ir trampinės laivybos veiklos vykdytojų siūlomos transporto paslaugos dažnai yra tarptautinio pobūdžio, susiejančios EEE uostus su trečiosiomis šalimis ir (arba) susijusios su dviejų arba daugiau EEE valstybių tarpusavio eksportu ir importu (t. y. EEE vidaus prekyba) ⁽¹⁸⁾. Daugeliu atvejų tikėtina, kad šios paslaugos darys poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai, *inter alia*, atsižvelgiant į poveikį, kurį jos daro transporto ir tarpinių paslaugų teikimo rinkose ⁽¹⁹⁾.
15. Poveikis EEE valstybių tarpusavio prekybai ypač svarbus jūrų kabotažo paslaugoms, nes pagal jį taip pat nustatoma EEE susitarimo 53 straipsnio taikymo sritis ir jo sąveika su nacionaline konkurencijos teise pagal Institucijos ir Teismo susitarimo dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų EEE susitarimo 53 ir 54 straipsniuose, įgyvendinimo 4 protokolo II skyriaus 3 straipsnį. Poveikio EEE valstybių tarpusavio prekybai, kurį gali padaryti tokios paslaugos, dydis turi būti vertinamas kiekvienu konkrečiu atveju atskirai ⁽²⁰⁾.

2.3. Atitinkama rinka

16. Siekiant pagal EEE susitarimo 53 straipsnį įvertinti susitarimo poveikį konkurencijai, būtina apibrėžti atitinkamą (-as) produkto ir geografinę (-es) rinką (-as). Pagrindinis rinkos apibrėžties tikslas – sistemingai nustatyti įmonės patiriamus konkurencinius suvaržymus. Paaiškinimus šiuo klausimu galima rasti Institucijos pranešime dėl atitinkamos rinkos apibrėžimo EEE konkurencijos teisės tikslais ⁽²¹⁾. Šie paaiškinimai taip pat svarbūs nustatant jūrų transporto paslaugų rinką.
17. Atitinkama produkto rinka apima visas tas prekes ir (arba) paslaugas, kurios vartotojo požiūriu yra sukeičiamos arba pakeičiančios viena kitą atsižvelgiant į jų savybes, kainas ir paskirtį. Atitinkama geografinė rinka apima teritoriją, kurioje susijusios įmonės siūlo ir gauna prekes arba paslaugas, kurioje konkurencijos sąlygos yra pakankamai vienodos ir kuri nuo gretimų teritorijų skiriasi tuo, kad jose yra pastebimai skirtingos konkurencijos sąlygos ⁽²²⁾. Vežėjas (-ai) negali daryti didelio poveikio vyraujančioms rinkos sąlygoms, jeigu pirkėjai gali lengvai kreiptis į kitus paslaugos teikėjus ⁽²³⁾.

2.3.1. Linijinė laivyba

18. Linijinės laivybos naudojant konteinerius paslaugos keliuose Komisijos ir Europos Teisingumo Teismo sprendimuose ir nutartyse buvo apibrėžtos kaip atitinkama linijinės laivybos produkto rinka ⁽²⁴⁾. Šie sprendimai ir nutartys yra susiję su jūrų transportu gelminės laivybos srityje. Kitų rūšių transportas nebuvo įtrauktas į tą pačią paslaugų rinką, nors kai kuriais atvejais šios paslaugos galėtų būti laikomos iš dalies sukeičiamomis. Taip yra todėl, kad nepakankamai didelė konteineriuose vežamų prekių dalis gali būti lengvai perkeliama vežti kitų rūšių transportu, pavyzdžiui, naudojantis oro transporto paslaugomis ⁽²⁵⁾.

⁽¹⁸⁾ Tai, kad paslauga teikiama ne iš EEE uosto arba ne į EEE uostą, savaime nereiškia, kad EEE valstybių tarpusavio prekybai nepadaromas poveikis. Reikia atlikti kruopštų poveikio pirkėjams ir kitiems rinkos dalyviams, kurie naudoja paslaugomis EEE, tyrimą, kad būtų nustatyta, ar jos patenka į EEE jurisdikciją. Žr. Gaires dėl poveikio prekybai koncepcijos pagal EEE susitarimo 53 ir 54 straipsnius, minimas 17 išnašoje.

⁽¹⁹⁾ 1992 m. gruodžio 23 d. Komisijos sprendimo 93/82/EEB (Bylos IV/32.448 ir IV/32.450, CEWAL) (OL L 34, 1993 2 10, p. 1) 90 punktas, patvirtintas 1996 m. spalio 8 d. Europos pirmosios instancijos teismo sprendimo *Compagnie Maritime Belge ir kiti prieš Europos Bendrijų Komisiją* sujungtose bylose T-24/93–T-26/93 ir T-28/93, Rink. p. II-1201, 205 punkte. TAS sprendimo, minimo 14 išnašoje ir patvirtinto 2002 m. vasario 28 d. Europos pirmosios instancijos teismo sprendimo *Atlantic Container Line ir kiti prieš Komisiją* (toliau – TAS teismo sprendimas) byloje T-395/94 72–74 punktuose, 288–296 punktai; 1998 m. rugsėjo 16 d. Komisijos sprendimo 1999/243/EB (Byloje IV/35.134 – Transatlantinės konferencijos susitarimas) (toliau – TAKS sprendimas) (OL L 95, 1999 4 9, p. 1) 386–396 punktai; 2002 m. lapkričio 14 d. Komisijos sprendimo 2003/68/EB (byloje COMP/37.396 – Pataisytas TAKS) (toliau – pataisytas TAKS sprendimas) (OL L 26, 2003 1 31, p. 53) 73 punktas.

⁽²⁰⁾ Paaiškinimą, kaip taikyti poveikį prekybai, žr. Institucijos Gaires dėl poveikio prekybai koncepcijos pagal EEE susitarimo 53 ir 54 straipsnius, minimas 17 išnašoje.

⁽²¹⁾ OL L 200, 1998 7 16, p. 48 ir EEE priedas Nr. 28, 1998 7 16, p. 3.

⁽²²⁾ Pranešimo dėl rinkos apibrėžimo, minimo 21 išnašoje, 8 punktas.

⁽²³⁾ Pranešimo dėl rinkos apibrėžimo, minimo 21 išnašoje, 13 punktas.

⁽²⁴⁾ TAS sprendimo, minimo 14 išnašoje, ir TAKS sprendimo, minimo 19 išnašoje, 60–84 punktai. TAKS sprendime pateikiama rinkos apibrėžtį Europos pirmosios instancijos teismas patvirtino 2003 m. rugsėjo 30 d. sprendimo *Atlantic Container Line AB ir kiti prieš Komisiją* sujungtose bylose T-191/98, T-212/98–214/98, Rink. p. II-3275 (toliau – TAKS teismo sprendimas), 781–883 punktuose.

⁽²⁵⁾ TAKS sprendimo, minimo 19 išnašoje, 62 punktas ir TAKS teismo sprendimo, minimo 24 išnašoje, 783–789 punktai.

19. Tam tikromis aplinkybėmis gali būti tikslinga apibrėžti siauresnę produkto rinką, apimančią tik jūra vežamą konkrečios rūšies produktą. Pavyzdžiui, greitai gendančių prekių vežimas galėtų apimti tik vežimą šaldomuosiuose konteineriuose arba vežimą įprastais laivais-šaldytuvais. Išskirtinėmis aplinkybėmis palaidų krovinių vežimą įmanoma iš dalies pakeisti krovinių vežimu konteineriuose ir atvirkščiai⁽²⁶⁾, tačiau neatrodo, kad įmanomas ilgalaikis vežimo konteineriuose pakeitimas birių krovinių vežimu. Didelei daugumai prekių rūšių ir prekių konteineriuose naudotojams palaidų krovinių vežimas nėra tinkama alternatyva linijinei laivybai naudojant konteinerius⁽²⁷⁾. Kartą pradėjus krovinius reguliariai vežti konteineriuose, mažai tikėtina, kad jie kada nors vėl bus vežami ne konteineriuose⁽²⁸⁾. Todėl iki šiol linijinei laivybai naudojant konteinerius būdingas tik vienos krypties pakeičiamumas⁽²⁹⁾.
20. Atitinkama geografinė rinka apima teritoriją, kurioje siūlomos paslaugos pagal sutampančius uostų vandens baseinus, paprastai tai yra uostų, kuriuose teikiamos paslaugos, grupė. Kalbant apie Europoje teikiamas paslaugas, iki šiol linijinės laivybos geografinė rinka – tai Šiaurės Europos ir (arba) Viduržemio jūros uostų grupės. Linijinės laivybos paslaugų, teikiamų iš Viduržemio jūros uostų, rinkos yra atskiros rinkos, nes šios paslaugos yra tik iš dalies pakeičiamos paslaugomis, teikiamomis iš Šiaurės Europos uostų⁽³⁰⁾.

2.3.2. Trampinės paslaugos

21. Institucija dar netaikė EEE susitarimo 53 straipsnio trampinei laivybai. Vertindamos įmonės galėtų atsižvelgti į toliau pateiktus veiksnius tiek, kiek jie svarbūs šių įmonių teikiamoms trampinės laivybos paslaugoms.

Veiksniai, į kuriuos atsižvelgiama, kai atitinkama produkto rinka nustatoma pagal paklausą (paklausos pakeičiamumas)

22. Pagrindinės konkretaus vežimo prašymo sąlygos yra pradinis taškas nustatant trampinės laivybos atitinkamų paslaugų rinkas, nes šiose sąlygose dažniausiai nurodomi esminiai konkretaus vežimo prašymo elementai⁽³¹⁾. Atsižvelgiant į konkrečius transporto naudotojų poreikius, pagrindines sąlygas sudarys svarstylini ir nesvarstylini elementai. Nustatant pagrindinių sąlygų svarstytiną elementą, pavyzdžiui, laivo rūšį arba dydį, gali paaiškėti, kad, pavyzdžiui, šio konkretaus elemento atitinkama rinka platesnė negu nurodyta pradiniam vežimo prašyme.
23. Trampinės laivybos paslaugų pobūdis gali skirtis, be to, yra skirtingų vežimo sutarčių. Todėl gali prireikti įvertinti, ar naudotojai laiko paslaugas, teikiamas pagal tvarkaraščio sutartis, kelionės plano sutartis ir frachtavimo sutartis, pakeičiamomis. Jeigu taip, jos gali priklausyti tai pačiai atitinkamai rinkai.
24. Skirtingų rūšių laivai paprastai skirstomi pagal tam tikrą standartinį dydį⁽³²⁾. Dėl didelės masto ekonomijos teikiant paslaugą, kai krovinio dydis labai neatitinka laivo dydžio, gali būti neįmanoma pasiūlyti konkurencingo važtos tarifo. Todėl įvairių dydžių laivų pakeičiamumą reikia vertinti kiekvienu atveju atskirai, kad būtų nustatyta, ar kiekvieno dydžio laivai sudaro atskirą atitinkamą rinką.

⁽²⁶⁾ TAKS sprendimo, minimo 19 išnašoje, 71 punktą.

⁽²⁷⁾ TAS teismo sprendimo, minimo 18 išnašoje, 273 punktą ir TAKS teismo sprendimo, minimo 24 išnašoje, 809 punktą.

⁽²⁸⁾ TAS teismo sprendimo, minimo 19 išnašoje, 281 punktą; 2005 m. liepos mėn. Komisijos sprendimo byloje COMP/M.3829 – MAERSK/PONL (OL C 147, 2005 6 17, p. 18) 13 punktą.

⁽²⁹⁾ TAKS sprendimo, minimo 19 išnašoje, 62–75 punktai; TAKS teismo sprendimo, minimo 24 išnašoje, 795 punktą ir Komisijos sprendimo byloje MAERSK/PON, minimo 28 išnašoje, 13 ir 112–117 punktai.

⁽³⁰⁾ TAKS sprendimo, minimo 19 išnašoje, 76–83 punktai ir pataisyto TAKS sprendimo, minimo 19 išnašoje, 39 punktą.

⁽³¹⁾ Pavyzdžiui, kelionės plano atžvilgiu esminiai vežimo prašymo elementai yra: vežtinis kroviny, krovinio dydis, pakrovimo ir iškrovimo uostai, pakrovimo bei iškrovimo terminai arba galutinė diena, iki kada kroviny turi būti atvežtas, ir prašomo laivo techniniai duomenys.

⁽³²⁾ Atrodo, kad sektoriuje vyrauja nuomonė, jog skirtingų dydžių laivai sudaro atskiras rinkas. Specialiojoje spaudoje ir *Baltic Exchange* skelbiami kainų indeksai kiekvienam standartiniam laivo dydžiui. Konsultantų ataskaitose rinka dalijama pagal laivų dydžius.

Veiksniai, į kuriuos atsižvelgiama, kai atitinkama produkto rinka nustatoma pagal pasiūlą (pasiūlos pakeičiamumas)

25. Vežamo krovinio fizinė bei techninė būklė ir laivo rūšis yra pirmi atitinkamos rinkos rodikliai atsižvelgiant į pasiūlą⁽³³⁾. Jeigu laivus per trumpą laiką ir nepatiriant didelių išlaidų⁽³⁴⁾ galima pritaikyti konkrečios rūšies kroviniams vežti, skirtingi trampinės laivybos paslaugų teikėjai gali konkuruoti dėl tos rūšies krovinių vežimo. Tokiomis aplinkybėmis atitinkama rinka pasiūlos požiūriu apims daugiau negu vieną laivo rūšį.
26. Tačiau yra tam tikrų rūšių laivų, kurie yra techniškai pritaikyti ir (arba) specialiai pastatyti specializuotoms transporto paslaugoms teikti. Specializuoti laivai gali būti konkurencijos atžvilgiu nepalankioje padėtyje, nors jie taip pat gali vežti kitų rūšių krovinius. Todėl specializuotų paslaugų teikėjų gebėjimas konkuruoti dėl kitų rūšių krovinių vežimo gali būti ribotas.
27. Trampinės laivybos srityje į uostus atplaukiama pagal individualius poreikius. Tačiau laivų judumas gali būti ribotas dėl terminalo ir grimzlės ribojimų arba aplinkos apsaugos standartų tam tikrų rūšių laivams tam tikruose uostuose arba regionuose.

Papildomi veiksniai, į kuriuos turėtų būti atsižvelgiama nustatant atitinkamą produkto rinką

28. Taip pat reikėtų atsižvelgti į tai, ar yra trampinės laivybos laivų dydžių pakeičiamumo grandinių. Tam tikrose trampinės laivybos rinkose laivų dydžiai rinkos pakraštyje nėra tiesiogiai pakeičiami. Tačiau grandininio pakeičiamumo poveikis vis tiek gali riboti kainų nustatymą pakraščiuose ir todėl jie gali būti įtraukti į platesnę rinkos apibrėžtį.
29. Tam tikrose trampinės laivybos rinkose reikia nustatyti, ar laivai gali būti laikomi įmonės pajėgumu ir todėl į juos neturėtų būti atsižvelgiama kiekvienu atveju atskirai vertinant atitinkamą rinką.
30. Papildomi veiksniai, pavyzdžiui, paslaugos teikėjo patikimumas, saugumas, sauga ir norminiai reikalavimai gali turėti įtakos pasiūlos ir paklausos pakeičiamumui, pavyzdžiui, dvigubo korpuso reikalavimas tanklaiviams EEE vandenyse⁽³⁵⁾.

Geografinis mastas

31. Vežimo prašymuose dažnai pateikiami geografiniai duomenys, pavyzdžiui, pakrovimo ir iškrovimo uostai arba regionai. Šie uostai yra pirmas atitinkamos geografinės rinkos apibrėžties pagal paklausą rodiklis nepažeidžiant galutinio atitinkamos geografinės rinkos apibrėžties.
32. Tam tikros geografinės rinkos gali būti apibrėžtos pagal kryptį arba gali egzistuoti tik laikinai, pavyzdžiui, kai klimato sąlygos arba derliaus laikotarpiai periodiškai daro poveikį tam tikrų krovinių vežimo paklausai. Šiomis aplinkybėmis nustatant atitinkamas geografines rinkas reikėtų atsižvelgti į laivų padėties keitimą, kelionę su balastu ir prekybos pusiausvyros sutrikdymus.

2.4. Rinkos dalių apskaičiavimas

33. Rinkos dalimis pirmiausia suteikiama naudingos informacijos apie rinkos struktūrą ir konkurencinę šalių ir jų konkurentų svarbą. Institucija ir Komisija rinkos dalis interpretuoja kiekvienu konkrečiu

⁽³³⁾ Pavyzdžiui, skysti piltiniai kroviniai negali būti vežami laivais, skirtais sausiesiems buriams kroviniams vežti, arba sušaldyti kroviniai negali būti vežami laivais, skirtais automobiliams vežti. Daugelis naftos tanklaivių gali vežti neperdirbtus ir perdirbtus naftos produktus. Tačiau tanklaivis negali vežti perdirbtų produktų iškart po neperdirbtų produktų vežimo.

⁽³⁴⁾ Sausiesiems buriams kroviniams vežti skirtam laivui, kuriuo buvo vežama anglis, išvalyti, kad juo būtų galima vežti grūdus, gali pririnkti tik vienos dienos, o išvalyti galima kelionėje su balastu. Kitose trampinės laivybos rinkose valymui gali pririnkti daugiau laiko.

⁽³⁵⁾ 2002 m. vasario 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 417/2002 dėl dvigubo korpuso arba lygiaverčių dizaino reikalavimų greitesnio įvedimo viengubo korpuso naftos tanklaiviams ir dėl Tarybos reglamento (EB) Nr. 2978/94 panaikinimo (OL L 64, 2002 3 7, p. 1) į EEE susitarimo XIII priedo V skyriaus 56m punktą įtrauktas EEE jungtinio komiteto sprendimu Nr. 132/2002 (OL L 336, 2002 12 12, p. 32 ir EEE priedas Nr. 61, 2002 12 12, p. 26).

atveju atsižvelgdamos į rinkos sąlygas. Kalbant apie linijinę laivybą, keliuose Komisijos ir Europos Teisingumo Teismo sprendimuose ir nutartyse ⁽³⁶⁾ duomenys apie apimtį ir (arba) pajėgumą nurodomi kaip rinkos dalių apskaičiavimo pagrindas.

34. Trampinės laivybos rinkose paslaugų teikėjai konkuruoja dėl vežimo sutarčių, t. y. jie parduoda reisuos arba vežimo pajėgumus. Atsižvelgdami į konkrečias svarstomas paslaugas rinkos dalyviai gali apskaičiuoti savo metines rinkos dalis pagal įvairius duomenis ⁽³⁷⁾, pavyzdžiui:
- a) reisų skaičių;
 - b) šalių apimtį arba vertės dalį, palyginti su bendru konkrečiu vežamu kroviniu (tarp uostų porų arba uostų grupės);
 - c) šalių dalį tvarkaraščio sutarčių rinkoje;
 - d) šalių pajėgumo dalis atitinkamame laivyne (pagal laivo rūšį ir dydį).

3. HORIZONTALIEJI SUSITARIMAI JŪRŲ TRANSPORTO SEKTORIJE

35. Bendradarbiavimo susitarimai yra bendras jūrų transporto rinkų bruožas. Atsižvelgiant į tai, kad šiuos susitarimus gali sudaryti esami arba galimi konkurentai ir kad šie susitarimai gali neigiamai paveikti konkurencijos parametrus, įmonės turi ypač stengtis užtikrinti, kad būtų laikomasi konkurencijos taisyklių. Paslaugų rinkose, pavyzdžiui, jūrų transporto sektoriuje, vertinant galimą susitarimo poveikį atitinkamoje rinkoje ypač svarbūs šie elementai: teikiamų paslaugų kainos, išlaidos, kokybė, dažnumas ir įvairovė, paslaugų naujovės, rinkodara ir komercializacija.
36. Ypač svarbios trys susitarimų rūšys, susijusios su šiose gairėse numatytais paslaugomis: techniniai susitarimai, keitimasis informacija ir susivienijimai.

3.1. Techniniai susitarimai

37. Tam tikros techninių susitarimų rūšys gali būti nedraudžiamos pagal EEE susitarimo 53 straipsnį, nes jos neriboja konkurencijos. Taip yra, pavyzdžiui, horizontalių susitarimų, kurių vienintelis tikslas ir poveikis yra techninių pagerinimų diegimas arba techninis bendradarbiavimas, atveju. Galima teigti, kad susitarimai, susiję su aplinkos apsaugos standartų įgyvendinimu, taip pat patenka į šią grupę. Konkurentų tarpusavio susitarimai dėl kainos, pajėgumo arba kitų konkurencijos parametrų iš esmės nepateks į šią grupę ⁽³⁸⁾.

3.2. Linijinės laivybos konkurentų keitimasis informacija

38. Keitimosi informacija sistema – tai susitarimas, pagal kurį įmonės keičiasi informacija arba teikia ją bendrai agentūrai, kuri yra atsakinga už informacijos centralizavimą, kaupimą bei tvarkymą ir kuri vėliau grąžina ją dalyviams sutartu būdu ir dažnumu.
39. Daugelyje pramonės sričių įprasta rinkti apibendrintus statistinius duomenis ir bendrą informaciją apie rinką, keistis jais ir juos skelbti. Ši paskelbta informacija apie rinką yra naudinga siekiant, kad rinka būtų

⁽³⁶⁾ TAKS sprendimo, minimo 19 išnašoje, 85 punktas; pataisyto TAKS sprendimo, minimo 19 išnašoje, 85 ir 86 punktai ir TAKS teismo sprendimo, minimo 24 išnašoje, 924, 925 ir 927 punktai.

⁽³⁷⁾ Atsižvelgiant į atitinkamos trampinės laivybos rinkos ypatybes gali būti numatyti trumpesni laikotarpiai, pvz., rinkose, kuriose frachtavimo sutartys sudaromos trumpesniems negu vieni metai laikotarpiais.

⁽³⁸⁾ 2000 m. gegužės 16 d. Komisijos sprendimo 2000/627/EB (Byla IV/34.018 – Tolumųjų Rytų prekybos mokesčių tarifų ir papildomų rinkliavų susitarimas (FETTCSA) (OL L 268, 2000 10 20, p. 1) 153 punktas. 1997 m. spalio 21 d. Europos pirmosios instancijos teismo sprendimo *Deutsche Bahn AG prieš Komisiją*, T-229/94, Rink. p. II-1689, 37 punktas.

skaidresnė, o pirkėjai geriau informuoti, todėl gali padidėti našumas. Tačiau keičiantis slaptais komerciniais ir konkrečiais duomenimis apie rinką tam tikromis aplinkybėmis galima pažeisti EEE susitarimo 53 straipsnį. Šiomis gairėmis siekiama padėti linijinės laivybos paslaugų teikėjams įvertinti, kada keičiantis tokia informacija pažeidžiamos konkurencijos taisyklės.

40. Linijinės laivybos sektoriuje laivybos linijų, dalyvaujančių lainerių konsorciuose, keitimasis informacija, kuriam kitaip būtų taikoma EEE susitarimo 53 straipsnio 1 dalis, leidžiamas, jeigu jis yra pagalbinio pobūdžio ir būtinas bendroms lainerių transporto paslaugoms bei kitų rūšių bendradarbiavimui, kuriam taikoma Reglamente (EB) Nr. 823/2000, įtrauktame į EEE susitarimą⁽³⁹⁾, nustatyta bendroji išimtis. Toks keitimasis informacija šiose gairėse nenagrinėjamas.

3.2.1. Bendra apžvalga

41. Pagal EEE konkurencijos teisę vertinant keitimosi informacija sistemas reikia atkreipti dėmesį į toliau pateiktus skirtumus.
42. Keičiantis informacija gali būti lengviau vykdyti antikonkurencinę veiklą, pavyzdžiui, stebėti, ar laikomasi susitarimo dėl kartelio; kai keitimasis informacija yra pagalbinė tokio pobūdžio antikonkurencinės veiklos priemonė, jį reikia vertinti kartu vertinant tą veiklą. Keitimosi informacija tikslas netgi gali būti konkurencijos ribojimas⁽⁴⁰⁾. Toks keitimasis informacija šiose gairėse nenagrinėjamas.
43. Tačiau keitimasis informacija dėl jo poveikio gali būti laikomas EEE susitarimo 53 straipsnio pažeidimu. Taip yra tuo atveju, kai keičiantis informacija sumažinamas arba pašalinamas netikrumas dėl konkrečios rinkos veikimo, todėl apribojama įmonių konkurencija⁽⁴¹⁾. Kiekvienas ūkinės veiklos vykdytojas turi savarankiškai nustatyti strategiją, kurios ketina laikytis rinkoje. Europos Teisingumo Teismas nustatė, kad dėl to įmonėms neleidžiama su kitais rinkos dalyviais tiesiogiai arba netiesiogiai palaikyti ryšių, kurie daro poveikį konkurento elgesiui arba atskleidžia jų (numatomą) elgesį, jeigu šių ryšių tikslas arba poveikis yra riboti konkurenciją, t. y. sudaryti konkurencijos sąlygas, kurios neatitiktų įprastų konkrečios rinkos sąlygų, atsižvelgiant į tiktų produktų arba teiktų paslaugų pobūdį, įmonių dydį bei skaičių ir rinkos apimtį⁽⁴²⁾. Priešingai, medienos plaušienos rinkoje Europos Teisingumo Teismas nustatė, kad savarankiškai gamintojų vienašališkai kas ketvirtį vartotojams skelbiamos kainos savo ruožtu yra elgesys rinkoje, kuris nesumažina kiekvienos įmonės netikrumo dėl savo konkurentų elgsenos ateityje ir todėl, kai nėra gamintojų preliminaros suderintos veiklos, pats savaime nėra laikomas EB sutarties 81 straipsnio 1 dalies (dabar Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 102 straipsnio 1 dalis) pažeidimu⁽⁴³⁾.
44. Europos bendrijos teismų praktikoje pateikti keli bendro pobūdžio paaiškinimai apie keitimosi informacija galimo poveikio tyrimą. Europos Teisingumo Teismas nustatė, kad kai rinka yra iš tikrųjų konkurencinga, tikėtina, kad dėl skaidrumo padidės tiekėjų konkurencija⁽⁴⁴⁾. Tačiau labai koncentruotoje oligopolinėje rinkoje, kurioje konkurencija jau labai sumažėjusi, tikėtina, kad pagrindiniams konkurentams dažnai keičiantis išsamia informacija apie konkrečius pirkimus, neteikiant šios informacijos

⁽³⁹⁾ Reglamentas (EB) Nr. 823/2000, minimas 11 išnašoje, taikomas tarptautinėms lainerių transporto paslaugoms, teikiamoms iš vieno ar daugiau arba į vieną ar daugiau EEE uostų ir susijusioms išimtinai su krovinių vežimu (dažniausiai konteineriuose), žr. 1, 2 straipsnius ir 3 straipsnio 2 dalies g punktą.

⁽⁴⁰⁾ 1999 m. liepos 8 d. Europos Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Anic Participazioni*, C-49/92 P, Rink. p. I-4125, 121–126 punktai.

⁽⁴¹⁾ 1998 m. gegužės 28 d. Europos Teisingumo Teismo sprendimo *John Deere prieš Komisiją*, C-7/95 P, Rink. I-3111, 90 punktas ir 2003 m. spalio 2 d. Europos Teisingumo Teismo sprendimo *Thyssen Stahl prieš Komisiją*, C-194/99 P, Rink. p. I-10821, 81 punktas.

⁽⁴²⁾ 2006 m. lapkričio 23 d. Europos Teisingumo Teismo sprendimo *Asnef-Equifax prieš Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (Ausbanc)*, C-238/05, Rink. p. I-11125, 52 punktas ir 1999 m. liepos 8 d. Europos Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Anic Participazioni*, C-49/92 P, Rink. p. I-4125, minimo 40 išnašoje, 116 ir 117 punktai.

⁽⁴³⁾ 1993 m. kovo 31 d. Europos Teisingumo Teismo sprendimo *Ahlström Osakeyhtiö ir kiti prieš Komisiją* sujungtose bylose C-89/85, C-104/85, C-114/85, C-116/85, C-117/85 ir C-125/85–C-129/85, Rink. p. I-1307, 59–65 punktai.

⁽⁴⁴⁾ 1998 m. gegužės 28 d. Europos Teisingumo Teismo sprendimo *John Deere prieš Komisiją*, C-7/95 P, minimo 41 išnašoje, 88 punktas.

kitiems tiekėjams ir vartotojams, gali būti labai susilpninta tiekėjų konkurencija. Esant tokioms aplinkybėms, dėl reguliaraus ir dažno keitimosi informacija apie rinkos veikimą visi konkurentai gali sužinoti apie įvairių konkrečių konkurentų rinkos padėtį ir strategiją⁽⁴⁵⁾. Europos Teisingumo Teismas taip pat nustatė, kad keitimosi informacija sistema gali neatitikti konkurencijos taisyklių net kai rinka nėra labai koncentruota, bet joje dėl spaudimo tolesnėse konkurentų diskusijose yra sumažėjęs įmonių sprendimų priėmimo nepriklausomumas⁽⁴⁶⁾.

45. Todėl kiekvienu konkrečiu atveju reikia atsižvelgti į keitimosi informacija faktinį arba galimą poveikį, nes vertinimo rezultatai priklauso nuo veiksnių, kurie kiekvienu konkrečiu atveju yra specifiniai, derinio. Rinkos, kurioje keičiamasi informacija, struktūra ir keitimosi informacija savybės yra du pagrindiniai veiksniai, kuriuos Institucija tiria vertindama keitimąsi informacija. Vertinant reikia atsižvelgti į faktinį arba galimą poveikį, kurį keitimasis informacija galėtų padaryti, palyginti su konkurencine padėtimi, kuri susiklostytų, jeigu nebūtų keitimosi informacija susitarimo⁽⁴⁷⁾. Kad būtų taikoma EEE susitarimo 53 straipsnio 1 dalis, keitimasis informacija turi daryti pastebimą neigiamą poveikį konkurencijos parametrams⁽⁴⁸⁾.
46. Toliau pateikti paaiškinimai daugiausia yra susiję su konkurencijos ribojimo tyrimu pagal EEE susitarimo 53 straipsnio 1 dalį. Paaiškinimus dėl EEE susitarimo 53 straipsnio 3 dalies taikymo galima rasti toliau 58 punkte ir bendrajame pranešime šia tema⁽⁴⁹⁾.

3.2.2. Rinkos struktūra

47. Konkrečios rinkos koncentracijos lygis ir pasiūlos bei paklausos struktūra yra pagrindiniai veiksniai sprendžiant, ar keitimuisi informacija taikoma EEE susitarimo 53 straipsnio 1 dalis⁽⁵⁰⁾.
48. Koncentracijos lygis yra ypač svarbus, nes labiau tikėtina, kad ribojamasis poveikis atsiras ir išliks labai koncentruotose oligopolinėse, o ne mažiau koncentruotose rinkose. Didėsnis koncentruotos rinkos skaidrumas gali sustiprinti įmonių tarpusavio priklausomybę ir sumažinti konkurencijos intensyvumą.
49. Pasiūlos ir paklausos struktūra taip pat svarbi, ypač konkuruojančių rinkos dalyvių skaičius, jų rinkos dalių simetrija bei stabilumas ir konkurentų struktūrinių tarpusavio ryšių buvimas⁽⁵¹⁾. Institucija taip pat gali tirti kitus veiksnius, pavyzdžiui, paslaugų vienodumą ir bendrą rinkos skaidrumą.

3.2.3. Informacijos, kuria keičiamasi, savybės

50. Labiau tikėtina, kad EEE susitarimo 53 straipsnio 1 dalis taikoma konkurentų keitimuisi slapta komercine informacija, susijusia su konkurencijos parametrais, pvz., kaina, pajėgumais arba išlaidomis, palyginti su kitokio pobūdžio keitimuisi informacija. Komercinės informacijos slaptumas turėtų būti vertinamas atsižvelgiant į toliau nurodytus kriterijus.

⁽⁴⁵⁾ 1994 m. spalio 27 d. Europos pirmosios instancijos teismo sprendimo *John Deere Ltd* prieš *Komisiją*, T-35/92, Rink. p. II-957, patvirtinto 1997 m. rugsėjo 16 d. Europos Teisingumo Teismo sprendimu *John Deere Ltd* prieš *Komisiją*, C-7/95 P, minimu 41 išnašoje, 51 punktą.

⁽⁴⁶⁾ 1999 m. kovo 11 d. Europos pirmosios instancijos teismo sprendimo *Thyssen Stahl AG* prieš *Komisiją*, T-141/94, Rink. p. II-347, 402 ir 403 punktai.

⁽⁴⁷⁾ 1998 m. gegužės 28 d. Europos Teisingumo Teismo sprendimo *John Deere Ltd* prieš *Komisiją*, C-7/95 P, minimo 41 išnašoje, 75–77 punktai.

⁽⁴⁸⁾ Gairių dėl EEE susitarimo 53 straipsnio 3 dalies taikymo, minimų 10 išnašoje, 16 punktą.

⁽⁴⁹⁾ Gairės dėl EEE susitarimo 53 straipsnio 3 dalies taikymo, minimos 10 išnašoje.

⁽⁵⁰⁾ Gairių dėl EEE susitarimo 53 straipsnio 3 dalies taikymo, minimų 10 išnašoje, 25 punktą.

⁽⁵¹⁾ Linijinės laivybos sektoriuje esama veiklos ir (arba) struktūrinių konkurentų tarpusavio ryšių, pavyzdžiui, sudaromi ir (arba) vykdomi konsorcių susitarimai, dėl kurių laivybos linijos gali keistis informacija, kad galėtų teikti bendras paslaugas. Vertinant papildomo keitimosi informacija poveikį konkrečioje rinkoje kiekvienu konkrečiu atveju reikės atsižvelgti į visus esamus tokius ryšius.

51. Keitimasis jau viešai pateikta informacija iš esmės nėra EEE susitarimo 53 straipsnio 1 dalies pažeidimas⁽⁵²⁾. Tačiau labai svarbu nustatyti rinkos skaidrumo lygį ir ar keičiantis informacija papildoma viešai skelbiama informacija ir (arba) viešai skelbiama informacija sujungiamą su kita informacija. Taip sujungta informacija yra slapta komercinė informacija ir ja keičiantis gali būti ribojama konkurencija.
52. Informacija gali būti konkreti arba apibendrinta. Konkretūs duomenys yra susiję su nustatyta įmone arba įmone, kurią galima nustatyti. Apibendrinti duomenys – tai sujungti duomenys, gauti iš pakankamo skaičiaus nepriklausomų įmonių, todėl neįmanoma atpažinti konkrečių duomenų. Labiau tikėtina, kad konkurentų keitimuisi konkrečia informacija bus taikoma EEE susitarimo 53 straipsnio 1 dalis⁽⁵³⁾, palyginti su keitimusi apibendrinta informacija, kuriai iš esmės EEE susitarimo 53 straipsnio 1 dalis netaikoma. Institucija kreips ypatingą dėmesį į apibendrinimo lygį. Jis turėtų būti toks, kad informacija negalėtų būti išskaidyta, ir todėl pagal ją įmonės tiesiogiai arba netiesiogiai negalėtų nustatyti konkurencinės konkurentų strategijos.
53. Tačiau linijinės laivybos srityje reikėtų atsargiai vertinti keitimąsi informacija apie numatomą pajėgumą, net jeigu ji apibendrinta, ypač kai tai vyksta centruotose rinkose. Linijinės laivybos rinkose duomenys apie pajėgumą yra pagrindinis parametras, pagal kurį derinamas konkurencinis elgesys ir kuris daro tiesioginį poveikį kainoms. Keitimasis apibendrinta informacija apie numatomą pajėgumą, kuria nurodoma, kaip pajėgumas bus paskirstytas įvairioms linijoms, gali būti antikonkurencinis, jeigu ja naudodamiesi keli arba visi vežėjai nustatys bendrą strategiją, o paslaugos bus teikiamos už didesnes nei konkurencingos kainas. Be to, yra pavojus, kad duomenys bus išskaidyti, nes jie gali būti susieti su konkrečiais linijinių vežėjų pranešimais. Todėl įmonės galėtų nustatyti konkurentų rinkos padėtį ir strategiją.
54. Taip pat svarbūs veiksniai yra duomenų naujumas ir laikotarpis, su kuriuo jie susiję. Duomenys gali būti pasenę, aktualūs arba susiję su ateitimi. Iš esmės keitimuisi pasenusia informacija nėra taikoma EEE susitarimo 53 straipsnio 1 dalis, nes jis negali turėti jokios realios įtakos tolesniam įmonių elgesiui. Ankstesnėse bylose Komisija laikėsi nuomonės, kad senesnė nei vienerių metų informacija yra pasenusi⁽⁵⁴⁾, o ne senesnė nei vienerių metų informacija yra aktuali⁽⁵⁵⁾. Vertinti, ar informacija yra pasenusi arba aktuali, reikėtų lanksciai, atsižvelgiant į tai, kiek duomenys yra pasenę atitinkamoje rinkoje. Laikotarpis, per kurį duomenys pasensta, greičiausiai yra trumpesnis, jeigu duomenys yra apibendrinti, o ne konkretūs. Be to, keičiantis aktualiais apimties ir pajėgumo duomenimis konkurencija greičiausiai nebus ribojama, jeigu duomenys yra tinkamai apibendrinti, kad konkrečių ekspeditorių arba vežėjų sandorių negalima nustatyti nei tiesiogiai, nei netiesiogiai. Ateities duomenys susiję su įmonės požiūriu į tai, kaip rinka plėtosis, arba su strategija, kurios ji ketina laikytis toje rinkoje. Labai tikėtina, kad dėl keitimosi ateities duomenimis kils sunkumų, ypač kai jie susiję su kainomis arba gamyba. Keičiantis ateities duomenimis gali paaiškėti, kokios komercinės strategijos įmonė ketina laikytis rinkoje. Taip gali būti labai sumažinta informacija besikeičiančių šalių konkurencija, todėl gali būti ribojama konkurencija.
55. Taip pat reikėtų atsižvelgti į keitimosi informacija dažnumą. Kuo dažniau keičiamasi duomenimis, tuo greičiau konkurentai gali reaguoti. Taip lengviau taikyti atsakomąsias priemones ir galiausiai sumažinamos paskatos imtis konkurencinių veiksmų rinkoje. Galėtų būti apribota vadinamoji paslėpta konkurencija.
56. Vertinant poveikį rinkai (-oms), taip pat turėtų būti atkreipiamas dėmesys į tai, kaip atskleidžiami duomenys. Kuo labiau informacija dalijamasi su pirkėjais, tuo mažesnė tikimybė, kad dėl keitimosi informacija kils sunkumų. Priešingai, jeigu rinkos skaidrumas pagerinamas tik tiekėjų naudai, iš pirkėjų gali būti atimta galimybė pasinaudoti padidėjusios paslėptos konkurencijos nauda.

⁽⁵²⁾ TAKS teismo sprendimo, minimo 24 išnašoje, 1154 punktas.

⁽⁵³⁾ 1977 m. gruodžio 23 d. Komisijos sprendimas 78/252/EEB byloje IV/29.176 – *Augalinis pergamentas* (OL L 70, 1978 3 13, p. 54).

⁽⁵⁴⁾ 1992 m. vasario 17 d. Komisijos sprendimo 92/157/EEB byloje IV/31.370 – *JK žemės ūkio traktorių registracijos birža* (OL L 68, 1992 3 13, p. 19) 50 punktas.

⁽⁵⁵⁾ 1997 m. lapkričio 26 d. Komisijos sprendimo 98/4/EAPB byloje IV/36.069 – *Wirtschaftsvereinigung Stahl* (OL L 1, 1998 1 3, p. 10) 17 punktas.

57. Kalbant apie linijinę laivybą, kainos indeksais išreiškiami vidutiniai kainos už konteinerio vežimą jūra svyravimai. Kainos indeksu, grindžiamu tinkamai apibendrintais duomenimis apie kainą, greičiausiai nepažeidžiama EEE susitarimo 53 straipsnio 1 dalis, jeigu apibendrinimo lygis toks, kad informacija negalėtų būti išskaidyta, todėl pagal ją įmonės tiesiogiai arba netiesiogiai negalėtų nustatyti konkurencinės konkurentų strategijos. Jeigu kainos indeksu sumažinamos arba pašalinamos abejonės dėl rinkos veikimo, o dėl to apribojama įmonių konkurencija, tuomet pažeidžiama EEE susitarimo 53 straipsnio 1 dalis. Vertinant galimą tokio kainos indekso poveikį tam tikroje atitinkamoje rinkoje reikėtų atsižvelgti į duomenų apibendrinimo lygį, į tai, ar duomenys yra pasenę arba aktualūs, ir į indekso skelbimo dažnumą. Apskritai svarbu kartu vertinti visus atskirus bet kokios keitimosi informacija sistemos elementus siekiant atsižvelgti į galimą sąveiką, pavyzdžiui, keitimosi duomenimis apie pajėgumą ir apimtį sąveiką su keitimusi duomenimis apie kainos indeksą.
58. Vis dėlto dėl vežėjų keitimosi informacija, kuriuo ribojama konkurencija, gali padidėti našumas, pavyzdžiui, pagerėti investicijų planavimas ir pajėgumo naudojimo veiksmingumas. Toks didesnis našumas turės būti tinkamai pagrįstas bei perduodamas pirkėjams ir palygintas su antik konkurenciniu keitimosi informacija poveikiu pagal EEE susitarimo 53 straipsnio 3 dalį. Šiuo atveju svarbu pažymėti, kad viena iš EEE susitarimo 53 straipsnio 3 dalyje nurodytų sąlygų yra ta, kad su vartotojais turėtų būti sąžiningai pasidalyta ribojamojo susitarimo nauda. Jeigu tenkinamos visos keturios EEE susitarimo 53 straipsnio 3 dalyje nurodytos sąlygos, EEE susitarimo 53 straipsnio 1 dalyje nurodytas draudimas⁽⁵⁶⁾ netaikomas.

3.2.4. Prekybos asociacijos

59. Kaip bet kuriame sektoriuje, linijinės laivybos srityje diskusijos ir keitimasis informacija gali vykti prekybos asociacijoje, jeigu asociacija nėra naudojama kaip: a) forumas susitikimams dėl kartelių⁽⁵⁷⁾; b) struktūra, teikianti savo nariams antik konkurencinius sprendimus arba rekomendacijas⁽⁵⁸⁾; arba c) priemonė keistis informacija, kuria sumažinamas arba pašalinamas netikrumas dėl konkrečios rinkos veikimo, todėl apribojama įmonių konkurencija ir nesilaikoma 53 straipsnio 3 dalies sąlygų⁽⁵⁹⁾. Tai reikėtų aiškiai atskirti nuo prekybos asociacijoje teisėtai rengiamų diskusijų, susijusių, pavyzdžiui, su techniniais ir aplinkos apsaugos standartais.

3.3. Susitarimai dėl susivienijimo trampinės laivybos sektoriuje

60. Laivybos susivienijimas – dažniausia horizontalaus bendradarbiavimo forma trampinės laivybos sektoriuje. Nėra visuotinio susivienijimo modelio. Tačiau, kaip nurodyta toliau, atrodo, kad kai kurios savybės yra bendros daugumai susivienijimų įvairiuose rinkos segmentuose.
61. Standartiniu laivybos susivienijimu sutelkiami tam tikri panašūs laivai⁽⁶⁰⁾, priklausančius skirtingiems asmenims ir valdomus vienos administracijos. Susivienijimo vadovas paprastai atsakingas už komercinį vadovavimą (pavyzdžiui, bendrą rinkodarą⁽⁶¹⁾, derybas dėl važtos tarifų ir pajamų bei reiso išlaidų centralizavimą⁽⁶²⁾) ir komercinį valdymą (laivo judėjimo planavimą, nurodymų laivams davimą, agentų uostuose skyrimą, pirkėjų informavimą, važtos sąskaitų faktūrų išdavimą, bunkerio užsakymą, laivų pajamų rinkimą bei jų paskirstymą pagal iš anksto nustatytą paskirstymo sistemą ir pan.). Dažnai

⁽⁵⁶⁾ Gairės dėl EEE susitarimo 53 straipsnio 3 dalies taikymo, minimos 10 išnašoje.

⁽⁵⁷⁾ 2003 m. gruodžio 16 d. Komisijos sprendimas 2004/421/EB byloje COMP/38.240 – *Pramoniniai vamzdžiai* (OL L 125, 2004 4 28, p. 50).

⁽⁵⁸⁾ 1982 m. gruodžio 15 d. Komisijos sprendimas 82/896/EEB byloje IV/29.883 – *AROW/BNIC* (OL L 379, 1982 12 31, p. 1); 1996 m. birželio 5 d. Komisijos sprendimas 96/438/EB byloje IV/34.983 – *Fenex*, (OL L 181, 1996 7 20, p. 28).

⁽⁵⁹⁾ Komisijos sprendimas 92/157/EEB (*JK žemės ūkio traktorių registracijos birža*), minimas 54 išnašoje.

⁽⁶⁰⁾ Todėl susivienijimas gali paskatinti sudaryti svarbias frachtavimo sutartis, sujungti įvairias frachtavimo sutartis ir sumažinti kelionių su balastu skaičių, nes laivyno veikla atidžiai planuojama.

⁽⁶¹⁾ Pavyzdžiui, susivienijimo laivai rinkoje pateikiami kaip vienas komercinis vienetas, siūlantis transporto sprendimus, neatsižvelgiant į tai, kuris laivas bus naudojamas konkrečiam reisui.

⁽⁶²⁾ Pavyzdžiui, susivienijimo pajamas renka centrinė administracija, o jos vėliau paskirstomos dalyviams pagal sudėtingą paskirstymo sistemą.

susivienijimo vadovo veiklą prižiūri bendras vykdomasis komitetas, atstovaujantis laivų savininkams. Kiekvienas savininkas paprastai yra atsakingas už techninį laivų eksploatavimą (saugą, įgulą, remontą, techninę priežiūrą ir pan.). Nors susivienijimo nariai bendrai siūlo paslaugas rinkoje, dažnai jie jas teikia atskirai.

62. Iš šio apibūdinimo aišku, kad svarbiausia standartinio laivybos susivienijimo savybė – bendras pardavimas, turintis bendros gamybos bruožų. Todėl svarbūs paaiškinimai ir dėl bendro pardavimo, kaip bendro komercializacijos susitarimo rūšies, ir dėl bendros gamybos, pateikti Institucijos gairėse dėl EEE susitarimo 53 straipsnio taikymo horizontalaus bendradarbiavimo susitarimams⁽⁶³⁾. Kadangi susivienijimų savybės skiriasi, kiekvienas susivienijimas turi būti ištirtas kiekvienu konkrečiu atveju, kad remiantis svarbiausiu aspektu⁽⁶⁴⁾ būtų nustatyta, ar jam taikoma EEE susitarimo 53 straipsnio 1 dalis ir, jeigu taikoma, ar jis tenkina visas keturias EEE susitarimo 53 straipsnio 3 dalyje nurodytas sąlygas.
63. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1419/2006 numatyti pakeitimai tiesioginio poveikio nepadarė susivienijimams, kuriems taikomas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 139/2004⁽⁶⁵⁾, nes jie įsteigiami kaip bendra įmonė, kuri nuolat atlieka visas savarankiško ūkio subjekto funkcijas (vadinamoji visas funkcijas atliekanti bendra įmonė, žr. Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004 3 straipsnio 4 dalį); tokie susivienijimai į šias gaires neįtraukti. Paaiškinimus dėl savarankiškumo galima rasti, *inter alia*, Komisijos konsoliduotame pranešime dėl jurisdikcijos pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 139/2004 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės⁽⁶⁶⁾. Jeigu tokių susivienijimų tikslas arba poveikis – derinti savo patronuojančiųjų bendrovių konkurencinį elgesį, toks derinimas vertinamas pagal EEE susitarimo 53 straipsnio 1 ir 3 dalyse numatytus kriterijus siekiant nustatyti, ar veikla yra suderinama su EEE susitarimo veikimu⁽⁶⁷⁾.

3.3.1. Susivienijimai, kuriems netaikoma EEE susitarimo 53 straipsnio 1 dalis

64. Susitarimams dėl susivienijimo EEE susitarimo 53 straipsnio 1 dalyje numatytas draudimas netaikomas, jeigu susivienijimo dalyviai nėra arba negali būti konkurentai. Taip būtų tuo atveju, kai, pavyzdžiui, du arba daugiau laivų savininkų įsteigtų laivybos susivienijimą, kurio tikslas – teikti pasiūlymus dėl frachtavimo sutarčių bei jas vykdyti, ir jeigu kaip atskiri rinkos dalyviai jie negalėtų sėkmingai teikti pasiūlymų dėl frachtavimo sutarčių arba negalėtų patys jų vykdyti. Ši išvada nėra nepaneigiama tais atvejais, kai tokie susivienijimai kartais veža kitus krovinius, kurie sudaro nedidelę dalį visų vežamų krovinių masės.
65. Susivienijimams, kurių veikla nedaro įtakos atitinkamiems konkurencijos parametrams, nes jie yra nedidelės svarbos ir (arba) nedaro pastebimo poveikio EEE valstybių tarpusavio prekybai⁽⁶⁸⁾, netaikoma EEE susitarimo 53 straipsnio 1 dalis. Tačiau susivienijimas nepatenka į Institucijos pranešimo dėl nedidelės svarbos susitarimų taikymo sritį, jei jis susijęs su kainų nustatymu, įskaitant bendrą pardavimą.

3.3.2. Susivienijimai, kuriems paprastai taikoma EEE susitarimo 53 straipsnio 1 dalis

66. Konkurentų, kurie apsiriboja bendru pardavimu, susitarimų dėl susivienijimo tikslas ir poveikis – koordinuoti šių konkurentų kainų nustatymo strategiją⁽⁶⁹⁾.

⁽⁶³⁾ Gairių, minimų 9 išnašoje, atitinkamai 5 ir 3 skyriai.

⁽⁶⁴⁾ Horizontalaus bendradarbiavimo gairių, minimų 9 išnašoje, 12 dalis.

⁽⁶⁵⁾ Tarybos reglamentas (EB) Nr. 139/2004 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (EB Susijungimų reglamentas) (OL L 24, 2004 1 29, p. 1), į EEE susitarimo XIV priedo A skyriaus 1 punktą įtrauktas EEE jungtinio komiteto sprendimu Nr. 78/2004 (OL L 219, 2004 6 19, p. 13 ir EEE priedas Nr. 32, 2004 6 19, p. 1).

⁽⁶⁶⁾ OL C 95, 2008 4 16, p. 1.

⁽⁶⁷⁾ Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004, minimo 65 išnašoje, 2 straipsnio 4 dalis.

⁽⁶⁸⁾ Institucijos pranešimas dėl nedidelės svarbos susitarimų, kurie nelabai riboja konkurenciją pagal EEE susitarimo 53 straipsnio 1 dalį (*de minimis*) (OL C 67, 2003 3 20, p. 20 ir EEE priedas prie OL Nr. 15, 2003 3 20, p. 11) ir Gairės dėl poveikio prekybai koncepcijos, minimos 17 išnašoje.

⁽⁶⁹⁾ Gairių dėl EEE susitarimo 53 straipsnio taikymo horizontalaus bendradarbiavimo susitarimams, minimų 9 išnašoje, 5 skirsnis. Nepriklausomų laivų brokerių kainos nustatymo veiksmai sudarant vežimo sutartį nepatenka į šią grupę.

3.3.3. Susivienijimai, kuriems gali būti taikoma EEE susitarimo 53 straipsnio 1 dalis

67. Jeigu susivienijimo tikslas nėra riboti konkurenciją, būtinas jo poveikio konkrečioje rinkoje tyrimas. Susitarimui taikoma EEE susitarimo 53 straipsnio 1 dalis, jeigu tikėtina, kad jis darys pastebimą neigiamą poveikį konkurencijos parametrams rinkoje, pavyzdžiui, kainoms, išlaidoms, paslaugų įvairovei, paslaugų kokybei ir naujovėms. Susitarimai tokį poveikį gali daryti dėl jų pastebimai sumažėjus konkurencijai tarp susitarimo šalių arba tarp jų ir trečiųjų šalių ⁽⁷⁰⁾.
68. Kai kurie trampinės laivybos susivienijimai nėra susiję su bendru pardavimu, tačiau jiems būdingas tam tikro lygio konkurencijos parametrų koordinavimas (pvz., bendras tvarkaraščių sudarymas arba bendras pirkimas). Tokiais atvejais EEE susitarimo 53 straipsnio 1 dalis taikoma tik tuomet, jeigu susitarimo šalys turi tam tikrą įtaką rinkoje ⁽⁷¹⁾.
69. Susivienijimo gebėjimas daryti pastebimą neigiamą poveikį rinkoje priklauso nuo ekonominių aplinkybių, atsižvelgiant į bendrą šalių įtaką rinkoje ir susitarimo pobūdį, taip pat kitus struktūrinius veiksnius atitinkamoje rinkoje. Taip pat reikia atsižvelgti į tai, ar susitarimas dėl susivienijimo daro poveikį šalių elgesiui gretimose rinkose, glaudžiai susijusiose su rinka, kuriai tiesioginės įtakos turi bendradarbiavimas ⁽⁷²⁾. Taip gali būti tuo atveju, kai, pavyzdžiui, susivienijimo rinka yra miškininkystės produktų vežimas specialiais gretasienio formos laivais (A rinka), o susivienijimo nariai taip pat naudoja laivus sausų burių krovinių rinkoje (B rinka).
70. Kalbant apie struktūrinius veiksnius atitinkamoje rinkoje, jeigu susivienijimo rinkos dalis yra nedidelė, mažai tikėtina, kad dėl susivienijimo atsiras ribojamasis poveikis. Vertinant atitinkamo susivienijimo poveikį atitinkamoje rinkoje reikėtų atsižvelgti į šiuos papildomus veiksnius: rinkos koncentraciją, konkurentų padėtį ir skaičių, rinkos dalių stabilumą laikui bėgant, narystę keliuose susivienijimuose, kliūtis ir tikimybę patekti į rinką, rinkos skaidrumą, transporto naudotojų kompensacinę perkamąją galią ir paslaugų pobūdį (pavyzdžiui, vienodas arba skirtingas paslaugas).
71. Kalbant apie susitarimo pobūdį, reikėtų atsižvelgti į išlygas, kuriomis daromas poveikis susivienijimo arba jo narių konkurenciniam elgesiui rinkoje, pvz., išlyga, kuriomis nariams draudžiama dalyvauti toje pačioje rinkoje už susivienijimo ribų (nekonkuravimo išlyga), įsipareigojimo nepasitraukti laikotarpį bei pranešimo apie pasitraukimą pateikimo terminą (pasitraukimo išlygos) ir keitimąsi slapta komercine informacija. Taip pat reikėtų atsižvelgti į visus susivienijimų tarpusavio ryšius, susijusius su vadovybe arba nariais, taip pat su išlaidų ir pajamų pasidalijimu.

3.3.4. EEE susitarimo 53 straipsnio 3 dalies taikymas

72. Jeigu susivienijimams taikoma EEE susitarimo 53 straipsnio 1 dalis, susijusios įmonės turi užtikrinti, kad jos tenkina visas keturias EEE susitarimo 53 straipsnio 3 dalies sąlygas ⁽⁷³⁾. Tam tikri susitarimai nėra *a priori* išskiriami iš EEE susitarimo 53 straipsnio 3 dalies taikymo srities. Iš esmės visiems konkurenciją ribojantiems susitarimams, kurie atitinka keturias EEE susitarimo 53 straipsnio 3 dalies sąlygas, yra taikoma išimties taisyklė. Ši analizė apima lanksčiąją skalę. Kuo didesnis pagal EEE susitarimo 53 straipsnio 1 dalies nuostatas nustatytas konkurencijos apribojimas, tuo didesnė turi būti nauda ir jos perdavimas vartotojams.
73. Susijusios įmonės privalo įrodyti, kad dėl susivienijimo gerėja transporto paslaugos arba dėl didėjančio našumo skatinama techninė arba ekonominė pažanga. Našumas negali padidėti dėl sąnaudų sumažinimo, dėl kurio neišvengiamai susilpnėja konkurencija, jis turi padidėti dėl ekonominių veiksmų sujungimo.

⁽⁷⁰⁾ Gairės dėl Sutarties 53 straipsnio 3 dalies taikymo, minimos 10 išnašoje.

⁽⁷¹⁾ Gairių dėl EEE susitarimo 53 straipsnio taikymo horizontalaus bendradarbiavimo susitarimams, minimų 9 išnašoje, 149 punktą.

⁽⁷²⁾ Gairių dėl EEE susitarimo 53 straipsnio taikymo horizontalaus bendradarbiavimo susitarimams, minimų 9 išnašoje, 142 punktą.

⁽⁷³⁾ Gairės dėl EEE susitarimo 53 straipsnio 3 dalies taikymo, minimos 10 išnašoje.

74. Didėjantis susivienijimų našumas gali būti, pavyzdžiui, geresnio pajėgumų panaudojimo rodiklių ir masto ekonomijos rezultatas. Trampinės laivybos susivienijimai paprastai bendrai planuoja laivų judėjimą, kad kuo plačiau geografiškai paskirstytų savo laivyną. Dėl laivų paskirstymo gali sumažėti kelionių su balastu skaičius, o dėl to gali padidėti bendras susivienijimo pajėgumų panaudojimas ir galiausiai gali būti pasiekta masto ekonomijos.
75. Vartotojai turi gauti tinkamą naudą, susijusios su pasiektu didesniu našumu, dalį. Remiantis EEE susitarimo 53 straipsnio 3 dalimi, būtina atsižvelgti į visų vartotojų atitinkamoje rinkoje gaunamą naudą, o ne į kiekvieno atskiro vartotojo naudą⁽⁷⁴⁾. Naudos perdavimas vartotojams turi bent jau kompensuoti faktinį arba galimą neigiamą poveikį, kurį sukėlė konkurencijos apribojimas pagal EEE susitarimo 53 straipsnio 1 dalį⁽⁷⁵⁾. Siekiant įvertinti naudos perdavimo vartotojams tikimybę, taip pat reikėtų išnagrinėti trampinės laivybos rinkų struktūrą ir paklausos elastingumą.
76. Susivienijimas negali taikyti apribojimų, kurie nėra būtini našumui pasiekti. Šiuo atžvilgiu būtina patikrinti, ar šalys būtų galėjusios pasiekti našumą savo jėgomis. Atliekant šį vertinimą svarbu, *inter alia*, atsižvelgti į tai, koks yra mažiausias našumo mastas, leidžiantis teikti įvairias paslaugas trampinės laivybos srityje. Be to, kiekviena ribojamoji išlyga, įtraukta į susitarimą dėl susivienijimo, turi būti pagrįstai būtina nurodytam našumui pasiekti. Ribojamosios išlygos gali būti pateisinamos ilgesniu laikotarpiu arba visu susivienijimo gyvavimo laikotarpiu, arba tik pereinamuoju laikotarpiu.
77. Galiausiai susivienijimu neturi būti suteikiama šalims galimybė panaikinti konkurenciją didelėje atitinkamų paslaugų rinkos dalyje.

⁽⁷⁴⁾ 2006 m. lapkričio 23 d. Europos Teisingumo Teismo sprendimo *Asnef-Equifax* prieš *Ausbanc*, C-238/05, minimo 42 išnašoje, 70 punktą.

⁽⁷⁵⁾ Gairių dėl EEE susitarimo 53 straipsnio 3 dalies taikymo, minimų 10 išnašoje, 24 punktą.

V

(Nuomonės)

ADMINISTRACINĖS PROCEDŪROS

EUROPOS KOMISIJA

KVIETIMAS TEIKTI PARAIŠKAS – EACEA/5/12

MEDIA 2007 – Kūrimas, platinimas, reklamavimas ir mokymas

Mokymas

(2012/C 35/07)

1. Tikslai ir aprašymas

Šis kvietimas teikti paraiškas skelbiamas remiantis 2006 m. lapkričio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu Nr. 1718/2006/EB dėl Europos audiovizualinio sektoriaus rėmimo programos (MEDIA 2007) įgyvendinimo ⁽¹⁾.

Viena iš planuojamų veiklos sričių yra profesinis garso ir vaizdo sektoriaus specialistų tęstinis mokymas, siekiant jiems suteikti patirties ir įgūdžių, reikalingų kuriant Europos ir kitose rinkose konkurencingus gaminius.

Kvietimas teikti paraiškas EACEA/5/12 – tai paskutinis pagal programą „MEDIA 2007“ skelbiamas kvietimas teikti paraiškas dėl ištinio mokymo rėmimo. Jame siūloma galimybė 2 metams sudaryti partnerystės pagrindų susitarimą

2. Reikalavimus atitinkantys pareiškėjai

Kandidatai turi būti įsisteigę vienoje iš šių šalių:

- 27 Europos Sąjungos valstybėse narėse,
- Europos ekonominės erdvės (EEE) šalyse: Islandijoje, Lichtenšteine, Norvegijoje,
- Šveicarijoje ir Kroatijoje.

Pagal šį kvietimą paraiškas gali teikti vienai iš toliau išvardytų kategorijų priklausantys kandidatai, kurių veikla priskirtina pirmiau minėtiems veiklos sritims:

- kinematografijos ir televizijos mokyklos,
- universitetai,
- specializuotos profesinio mokymo įstaigos,
- privačios garso ir vaizdo pramonės įmonės,
- organizacijos arba profesinės asociacijos, besispecializuojančios garso ir vaizdo sektoriaus srityje.

3. Remtina veikla

Remiama toliau nurodyta MEDIA šalyse vykdoma veikla.

Veikla, kurios tikslas yra ugdyti garso ir vaizdo sektoriaus specialistų gebėjimą suvokti europinį mastą ir jį integruoti į savo darbą tobulinant patirtį šiose mokymo srityse:

⁽¹⁾ OL L 327, 2006 11 24, p. 12.

- ekonomikos, finansų ir prekybos vadyba,
- naujos garso ir vaizdo technologijos,
- scenarijaus projektų kūrimas.

Projektai gali trukti ne ilgiau kaip 12 mėnesių.

4. Paraiškų vertinimo kriterijai

Reikalavimus atitinkančios paraiškos bus vertinamos pagal 100 balų toliau nurodytais kriterijais pagrįstą sistemą:

- veiklos turinio kokybė (20 balų),
- projekto valdymas (20 balų),
- partnerystės su garso ir vaizdo sektoriumi kokybė (20 balų),
- europinis mastas (20 balų),
- poveikis (20 balų).

5. Biudžetas

Visa pagal šį kvietimą teikti paraiškas finansuotiems projektams numatyta suma yra 7 000 000 EUR.

Finansinė Komisijos parama negali viršyti 50 proc. arba 60 proc. visų tinkamų finansuoti išlaidų.

Agentūra pasilieka galimybę neskirti visų turimų lėšų.

6. Galutinė paraiškų pateikimo data

Galutinė paraiškų išsiuntimo data yra **2012 m. balandžio 16 d.**

Paraiškos turi būti išsiųstos šiuo adresu:

Education, Audiovisual and Culture Executive Agency (EACEA)
Call for proposals EACEA/5/12
Mr Constantin DASKALAKIS
BOUR 3/30
Avenue du Bourget/Bourgetlaan 1
1140 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Primamos tik užpildant specialią anketą parengtos ir datuotos paraiškos, pasirašytos asmens, įgalioto prisimti teisinius įsipareigojimus paraišką teikiančios organizacijos vardu.

Faksu ar elektroniniu paštu atsiųstos paraiškos nepriimamos.

7. Išsami informacija

Išsamios kandidatams skirtos gairės ir paraiškos anketos pateikiamos internete adresu:

http://ec.europa.eu/culture/media/programme/training/forms/index_en.htm

Paraiškos turi būti parengtos laikantis nustatytos formos anketoje nustatytų sąlygų, pateikiant visus užpildytus jos priedus ir informaciją.

Ištrauka iš teismo nutarties dėl akcinės bendrovės banko SNORAS vadovaujantis Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/24/EB dėl kredito įstaigų reorganizavimo ir likvidavimo (toliau – direktyva)

(2012/C 35/08)

SIŪLYMAS PATEIKTI REIKALAVIMUS. PATEIKIMO TERMINAI

2011 m. gruodžio 7 d. Vilniaus apygardos teismas priėmė nutartį dėl bankroto bylos iškelimo akcinei bendrovei bankui SNORAS (akcinė bendrovė bankas SNORAS, juridinio asmens kodas: 112025973, PVM mokėtojo kodas: LT120259716, buveinė: A. Vivulskio g. 7, Vilnius, Lietuvos Respublika, įregistruotas Juridinių asmenų registre („AB bankas SNORAS“) civilinėje byloje Nr. B2-7791-611/2011, teismo proceso Nr. 2-55-3-03098-2011-9. AB banko SNORAS administratoriumi teismas paskyrė Neil Cooper. Teismo nutartis dalyje dėl bankroto bylos iškelimo įsiteisėjo 2011 m. gruodžio 20 d. ir AB bankas SNORAS įgijo bankrutuojančios įmonės statusą. AB banko SNORAS bankroto procedūra apima likvidavimo procedūrą pagal direktyvą.

Remiantis Vilniaus apygardos teismo 2011 m. gruodžio 7 d. nutartimi, kreditoriai turi teisę pareikšti savo finansinius reikalavimus, atsiradusius iki bankroto bylos iškelimo dienos, per vieną mėnesį nuo nutarties iškelti bankroto bylą įsiteisėjimo dienos. Vilniaus apygardos teismas 2012 m. sausio 13 d. nutartimi pratęsė terminą AB banko SNORAS kreditorių reikalavimams, atsiradusiems iki bankroto bylos iškelimo dienos, pareikšti iki 2012 m. vasario 10 d. (imtinai). Tai reiškia, jog kreditoriai turi pateikti reikalavimus bankroto administratoriui iki 2012 m. vasario 10 d. (imtinai). Reikalavimų pateikimui rekomenduojame naudoti banko internetiniame puslapyje paskelbtą Reikalavimo formą, kurią galima rasti adresu <http://www.snoras.com>

Reikalavimus su visais priedais prašome siųsti adresu:

Bankrutuojanti AB bankas SNORAS
A. Vivulskio g. 7
LT-03221 Vilnius
LIETUVA/LITHUANIA

Kreditorius, kurio nuolatinė gyvenamoji vieta ar buveinė yra Lietuvoje, privalo pateikti savo reikalavimą lietuvių kalba. Banko kreditorius, kurio nuolatinė gyvenamoji vieta ar buveinė yra kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, turi teisę pateikti reikalavimą tos valstybės valstybine kalba, tačiau turi būti pridėtas reikalavimo vertimas į lietuvių kalbą, tokiu atveju reikalavimas turi turėti antraštę lietuvių kalba „Reikalavimo pateikimas“. Formą turi pasirašyti įgaliotas asmuo. Be to, kreditorius turi nurodyti reikalavimo pobūdį, jo atsiradimo datą, dydį ir informaciją apie prievolės įvykdymo užtikrinimo priemones.

Jeigu kreditorius nepareikšė reikalavimų ir (ar) jo reikalavimai buvo pareikšti praleidus aukščiau nurodytą terminą, ar buvo pateikta ne visa reikalaujama informacija, tokius kreditoriaus reikalavimus gali būti atsisakoma priimti. Tačiau teismas turi teisę priimti kreditorių reikalavimus, kurie buvo pateikti praleidus aukščiau nustatytą terminą, jeigu termino praleidimo priežastis teismas pripažįsta svarbiomis.

Daugiau informacijos dėl reikalavimų pateikimo galite rasti internetiniame tinklalapyje adresu <http://www.snoras.com>

Vilnius, Lietuva, 2012 m. sausio 17 d.

Akcinės bendrovės banko SNORAS (bankrutuojanti) administratorius (veikiantis kaip agentas be asmeninės atsakomybės)

Neil COOPER

KLAIĐŲ IŠTAISYMAS

2011 m. metinio kvietimo teikti 2007–2013 m. subsidijų transeuropiniams transporto tinklams (TEN-T) 2011 m. darbo programos paraiškas klaidų ištaisymas (Komisijos sprendimas C(2011) 1772 su pakeitimais, padarytais Komisijos sprendimu C(2011) 9531)

(Europos Sąjungos oficialusis leidinys C 7, 2012 m. sausio 10 d.)

(2012/C 35/09)

Europos Komisijos Mobilumo ir transporto generalinis direktoratas skelbia metinio kvietimo teikti 2007–2013 m. subsidijų transeuropiniams transporto tinklams (TEN-T) metinės darbo programos paraiškas, paskelbto OL C 7, 2012 1 10, p. 6, klaidų ištaisymą.

Ištaisytas kvietimo teikti paraiškas tekstas pateiktas:

http://tentea.ec.europa.eu/en/apply_for_funding/follow_the_funding_process/annual_call_2011.htm

2012 m. prenumeratos kainos (be PVM, įskaitant paprastosios siuntos išlaidas)

<i>ES oficialusis leidinys</i> , L ir C serijos, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 200 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L ir C serijos, spausdintinė versija ir metinis skaitmeninis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 310 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	840 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L ir C serijos, mėnesinis kaupiamasis skaitmeninis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	100 EUR per metus
Oficialiojo leidinio priedas, S serija (Konkursai ir viešieji pirkimai), skaitmeninis diskas, leidžiamas vieną kartą per savaitę	daugiakalbis: 23 oficialiosiomis ES kalbomis	200 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , C serija. Konkursai	konkursų kalbomis	50 EUR per metus

Europos Sąjungos oficialųjį leidinį, leidžiamą oficialiosiomis Europos Sąjungos kalbomis, galima prenumeruoti bet kuria iš 22 kalbų. Jį sudaro L (teisės aktai) ir C (informacija ir pranešimai) serijos.

Kiekviena kalba leidžiamas leidinys prenumeruojamas atskirai.

Oficialieji leidiniai airių kalba parduodami atskirai, remiantis 2005 m. birželio 18 d. Oficialiajame leidinyje L 156 paskelbtu Tarybos reglamentu (EB) Nr. 920/2005, nurodančiu, kad Europos Sąjungos institucijos laikinai neįpareigojamos rengti ir skelbti visų aktų airių kalba.

Oficialiojo leidinio priedas (S serija. Konkursai ir viešieji pirkimai) skelbiamas viename daugiakalbiame skaitmeniniame diske visomis 23 oficialiosiomis kalbomis.

Pateikę paprastą prašymą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* prenumeratoriai gali gauti įvairius Oficialiojo leidinio priedus. Apie priedų išleidimą prenumeratoriai informuojami pranešime skaitytojui, kuris skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Pardavimas ir prenumerata

Įvairių mokamų leidinių, tokių kaip *Europos Sąjungos oficialusis leidinys*, galima užsiprenumeruoti mūsų pardavimo biuruose. Pardavimo biurų sąrašą galima rasti internete adresu

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lt.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) – tai tiesioginė ir nemokama prieiga prie Europos Sąjungos teisės aktų. Šiame tinklalapyje galima skaityti *Europos Sąjungos oficialųjį leidinį*, susipažinti su sutartimis, teisės aktais, precedentine teise bei parengiamaisiais teisės aktais.

Išsamesnės informacijos apie Europos Sąjungą rasite <http://europa.eu>

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT